

GÖTEBORGS UNIVERSITET
INSTITUTIONEN FÖR SOCIALT ARBETE

”Ett snett öga”

- Hur den mediala bilden påverkar ungdomar och ungdomsarbete i Bergsjön.

Socionomprogrammet VT 12

C-uppsats

Författare: Karin Claesson och Isabelle Sandberg

Handledare: Anders Törnqvist

Abstract

Titel: ”Ett snett öga” - Hur den mediala bilden påverkar ungdomar och ungdomsarbete i Bergsjön.

Författare: Karin Claesson och Isabelle Sandberg

Nyckelord: Bergsjön, förort, media, ungdomar, ungdomsarbete

Studiens syfte är att undersöka hur mediebilderna av Bergsjön, en stadsdel i Göteborg, ser ut och hur den påverkar ungdomar och ungdomsarbetet i stadsdelen. Studien innefattar två typer av insamlat material, en artikelempiri och en intervjuempiri. Artikelempirin består av 173 artiklar om Bergsjön som publicerats på Göteborgs-Postens hemsida under år 2011. Intervjuempirin består av sex intervjuer med professionella personer som arbetar med ungdomar i Bergsjön.

Studiens resultat har analyserats utifrån begreppen diskurs, binära oppositioner, stigma, ”den andre”, den sociala respektive den personliga identiteten samt motivation. De slutsatser som framkom var att ungdomarna i stadsdelen påverkas av mediebilderna och diskursen om området. Denna påverkan gäller särskilt hur de bemöts av utomstående och hur de ser på sig själva, sitt värde och sina framtidsmöjligheter. Konsekvensen för ungdomsarbetet blir att de professionella arbetar tydligt motiverande och försöker motbevisa mediebilderna. De använder även strategier för att försöka ändra diskursen.

I studien genomfördes även en jämförelse mellan den mediebild vi fått av de 173 artiklarna och våra informanternas uppfattning av hur de upplever Bergsjön som område. De slutsatser som vi drog var att informanterna har en mer positiv bild av Bergsjön än den som framställs i media. Mediebilderna är mer problemfokuserade och upplevs orättvis av informanterna.

Innehållsförteckning

Abstract	2
Tack	6
Inledning	7
Syfte	8
Frågeställningar	8
Avgränsning	8
Begrepp	8
Förförståelse	9
Bakgrund	10
Förorten	10
Miljonprogrammet	10
Området Bergsjön	11
Bergsjöns framställning i media.....	12
Tidigare forskning	13
Olika bilder av förorten	13
<i>Det goda och trivsamma samt det blandade området</i>	13
<i>Det tuffa, otrygga och kriminella området</i>	13
<i>Det segregerade området</i>	14
<i>Det vansköta området</i>	14
Negativ mediepåverkan.....	14
Diskurs och boendeort som stigma	15
Teori	16
Binära oppositioner	16
Identitet och stigma	17
<i>Social identitet</i>	17
<i>Personlig identitet</i>	17
<i>Stigma</i>	17
<i>Identitet i förhållande till “den andre”</i>	18
Motivationsarbete.....	18
Metod	20
Varför kvalitativt?	20
Artiklarna	20

<i>Urval</i>	20
<i>Analysprocess och sortering av artiklar</i>	21
Intervjuerna	22
<i>Urval</i>	22
<i>Genomförande av intervjuer</i>	23
<i>Resultatpresentation av intervjuempiri</i>	24
Analys av artikel- och intervjuempiri	25
Reliabilitet och validitet	25
Etiska överväganden	27
Resultat artiklar	28
Mediebilden av Bergsjön	29
<i>Bergsjön – otryggt och nedgången men trivsamt</i>	29
<i>Hellre rik och frisk än sjuk och fattig</i>	30
<i>Engagerat problemområde</i>	30
<i>Kunskapsstadens arbetslösa</i>	31
<i>Sammanfattning</i>	32
Resultat av intervjuer	33
Bilderna av Bergsjön	33
<i>Informanternas bild av Bergsjön</i>	33
<i>Upplevd mediebild och brister i denna</i>	33
Konsekvenser av mediebilderna för de unga	36
<i>Omgivningens fördomar och bemötande</i>	36
<i>Lika mycket värda?</i>	37
<i>Ungdomarnas livsmöjligheter</i>	38
Hur ungdomsarbetet påverkas av den upplevda mediebilderna	39
<i>Motivation</i>	39
<i>I möte med andra</i>	39
Analys	41
Bilderna av Bergsjön	41
<i>Jämförelse mellan informanternas bild av Bergssjön och mediebilderna</i>	41
<i>Analys av den upplevda mediebilderna och brister i denna</i>	42
Konsekvenser av mediebilderna för de unga	44
Hur ungdomsarbetet påverkas av den upplevda mediebilderna	47
<i>Motiverande arbete</i>	47
<i>Identitetsbildning</i>	48

Slutsatser	50
<i>Hur beskrivs området Bergsjön i media?</i>	50
<i>Stämmer den offentliga bilden som ges av Bergsjön överrens med hur informanterna upplever området?</i>	50
<i>På vilket sätt anser de professionella att ungdomarna och ungdomsarbetet påverkas av den offentliga bilden av Bergsjön?</i>	50
Diskussion	52
Teoretisk diskussion.....	52
Reproducera en existerande bild, eller inte?	52
Diskursen om ett område.....	53
Att ändra på en diskurs?.....	53
Förslag till vidare forskning	54
Källförteckning	55
Bilaga 1: Intervjuguide	58
Bilaga 2: Informationsbrev	59

Tack!

Vi vill tacka samtliga personer som deltagit i studien. Tack för att ni investerat tid i att förklara och berätta för oss om era erfarenheter. Utan er hade studien inte varit genomförbar. Vi vill också rikta ett tack till vår handledare Anders Törnqvist, som kommit med bra kritik och varit tillgänglig under uppsatsarbetets gång.

Isabelle och Karin

Inledning

*"Jag hade nog hellre campat än bosatt mig i Biskopsgården eller Bergsjön. Både jag och mina prylar hade varit säkrare. Självklart tackar många nej till lägenheter i de utsatta områdena. "*¹

Ovanstående citat står att finna i Göteborgs-Postens artikel *Bostadsjakt orsakade läsarstorm* från 20/7 2011. Personen som uttalar sig förklarar inte varför prylarna hade varit säkrare någon annanstans eller vad som läggs i begreppet utsatt område. Citatet är tydligt exempel på hur diskursen kring de namngivna områdena är så cementerad hos allmänheten, att ingen ytterligare förklaring behövs. Alla förstår ändå vad personen menar.

Diskursen av ett område bestämmer vad som kan respektive inte kan sägas om området (Ristilammi 1994). Det är vår uppfattning att media fungerar som en avgörande aktör i skapandet av diskurser. Medias rapporter utgör en grund för *vad* vi pratar om och *hur* vi pratar om det. När vi talar eller läser om Bergsjön görs detta utifrån en gällande referensram, en diskurs, vilken tillskriver området vissa attribut. Vår upplevelse är att Bergsjön har ett dåligt rykte och att det finns en diskurs där allmänheten har en tydligt negativ föreställning om ”hur det är ställt där ute”.

Det finns mycket som talar för att media skulle kunna ha en negativ inverkan på framförallt de unga i stadsdelen. Ristilammi skriver i sin studie *Rosengård och den svarta poesin* (1994) hur en persons boendeort kan fungera stigmatiserande. När diskursen om din boendeort är negativ kan din självuppfattning påverkas i samma riktning. Bergsjön har i allmänt tal en negativ klang, varför risken finns att ungdomarna i området påverkas negativt. Vi anser det viktigt att undersöka om så är fallet och i så fall belysa vilka konsekvenser detta kan få för de unga.

Det sociala arbetet med ungdomar i ett område präglas givetvis av de specifika ungdomarnas behov och situation. Om ungdomarna påverkas av mediebilderna hur påverkar detta i sin tur ungdomsarbetet i stadsdelen? Finns det specifika strategier de professionella behöver använda sig av till följd av mediebilderna?

¹ Vår kursivering

Syfte

Syftet med studien är att undersöka hur Bergsjön som område i dagsläget konstrueras i det offentliga rummet. Vidare undersöker vi hur denna konstruktion påverkar ungdomar och ungdomsarbetet i stadsdelen.

Frågeställningar

1. Hur beskrivs området Bergsjön i media?
2. Stämmer den offentliga bilden som ges av Bergsjön överrens med hur informanterna upplever området?
3. På vilket sätt anser de professionella att ungdomarna och ungdomsarbetet påverkas av den offentliga bilden av Bergsjön?

Avgränsning

Vi har valt att enbart använda oss av dagstidningen Göteborgs-Posten för att skapa oss en uppfattning av mediebild. Valet av just Göteborgs-Posten är gjort med tanke på dess utbredda läskrets i Västsverige. Vi har begränsat oss till att studera artiklar från år 2011 för att få en så aktuell bild som möjligt. Vidare har vi inte gjort någon jämförelse av hur rapporteringen ser ut i andra stadsdelar under samma år, det vill säga om det skrivs mer om vissa typer av händelser just i Bergsjön till skillnad från andra områden.

Vi är medvetna om att även TV, radio och andra tidningar, till exempel Metro, har betydelse för mediebild. Dock hade en empiri i så stor omfattning inte varit möjlig för oss att hantera inom ramen för uppsatsen, varför vi var tvungna att begränsa våra empirikällor.

Ytterligare en avgränsning är valet att intervjua professionella som arbetar med ungdomar och inte ungdomarna själva. Anledningen till detta är att vi önskar ta reda på hur mediebild påverkar ungdomsarbetet. Vi anser även att våra informanter har tillräcklig kunskap om ungdomarnas förhållanden för att kunna ge en tydlig bild av hur mediebild påverkar ungdomarna.

Begrepp

Mediebild: Den bild av Bergsjön som förmedlas i media. När vi refererar till *vår mediebild* utgår vi ifrån den bild vi har skapat oss av artiklarna i Göteborgs-Posten under 2011. När vi talar om informanternas mediebild är det deras individuella uppfattning av medias beskrivning av området. Deras uppfattning kan därmed baseras på fler mediekällor än den källa vi baserar vår bild på.

Informanterna pratar även om omgivningens uppfattning, en form av allmän bild av Bergsjön. Vår utgångspunkt är att denna allmänna bild av området påverkas av mediebild, men att den även kan vara färgad av andra faktorer.

Bergsjön: Bergsjön är en stadsdel i Göteborg. Vi vill tydliggöra att vi växelvis genom uppsatsen benämner Bergsjön vid namn, som ett *område* och som en *stadsdel*.

Förförståelse

Vi har båda liknande upplevelser av vårt första besök i Bergsjön. När vi steg av vagnen på Rymdtorgets spårvagnshållplats kunde vi inte få omgivningen att passa in i den negativa uppfattning vi hade om området. Vi fick inte ihop det, var fanns klottret, de förstörda hållplatserna, smutsiga husen och de kriminella gängen? Vi började fundera över varifrån dessa uppfattningar kom, och väckte frågan om det kunde vara media som givit oss dem?

Senare, då en av oss gjorde sin praktik i Bergsjön, blev vi varse om att dessa negativa uppfattningar hade konsekvenser för ungdomar i stadsdelen. Det blev tydligt att ungdomarna var medvetna om att omgivningen hade en negativ bild av dem och deras boendeområde. Flera gånger hördes kommentaren *"du vet väl hur det är här, varför vill du jobba med oss?"*

Vi har önskat visa en annan bild av Bergsjön och belysa de brister vi upplever finns i medierapporteringen av området. Med detta sagt, ska tydliggöras att vi har strävat efter att bedöma innehållet i vår empiri objektivt. Vi har inte haft som mål att förmedla en förskönad bild av området.

Bakgrund

Bergsjön är ett av många områden som beskrivs som en utsatt förort. Kännetecknande för ett sådant område är bland annat att det varit föremål för den nationella Miljonprogramssatsningen (Forkby och Liljeholm Hansson, FoU i Väst/GR No. 1:2011). För att skapa förståelse för Bergsjöns förutsättningar anser vi det vara relevant att i detta kapitel redogöra för definitionen av en förort, miljonprogrammets betydelse och hur Bergsjön blev till. Eftersom vår undersökning belyser hur Bergsjön framställs i media finner vi det relevant att även presentera hur medierapporteringen har sett ut i området genom historien.

Förorten

I Sverige finns flera områden vilka kan definieras som förorter i den mening de är en ort en bit *utanför* stadskärnan (Forkby och Liljeholm Hansson FoU i Väst/GR No. 1:2011). För vissa av dessa områden, bland annat Bergsjön, finns det mer i definitionen av begreppet förort än ”ett område utanför centrum”. Vi talar istället om en utsatt förort, ett förortsbegrepp som har fått en negativ laddning. Att det finns underliggande betydelser av begreppet förort redovisas mer i detalj i följande stycke.

I sin rapport *Kampen för att bli någon – bilder av förorten och riskfyllda utvecklingsvägar i Göteborg* (FoU i Väst/GR No. 1:2011) pekar Forkby och Liljeholm Hansson bland annat på några olika betydelser av begreppet förort. De skildrar hur det underförstått mellan människor kan finnas en definition av förorten som ett socioekonomiskt utsatt område. En sådan underförstådd definition tydliggörs specifikt när vi nyttjar begreppet i bestämd form, det vill säga som *förorten*. Författarna (ibid.) beskriver även hur betydelsen av begreppet förort förknippas med områden som i statliga utredningar och i forskningssammanhang ibland betecknas som socialt utsatta. Ytterligare faktorer som associeras med somliga av dessa områden är en hög arbetslöshet, låga inkomster och en hälsonivå som är lägre än övrig befolkning. Områdena kännetecknas även av att de har sitt ursprung i miljonprogrammet och utgörs av stora, höga hus bestående av hyreslägenheter. Slutligen belyser författarna (ibid.) en mer positiv aspekt av förortsbegreppet. De tydliggör hur förorten beskrivs som en positiv plats med kulturell bredd och stor gemenskap.

Miljonprogrammet

Efter andra världskriget rådde det bostadsbrist i Sverige. 1965 antogs miljonprogrammet av den sittande riksdagen. Programmets mål var att en miljon lägenheter skulle byggas över en 10-årsperiod för att få bukt på den rådande bostadsbristen en gång för alla (Olsson 2010). Rymliga bostäder med god standard skulle byggas. Miljonprogrammet var ett uttryck för den framtidstro som präglade åren 1965-74 och skulle skapa plats för det svenska folkhemmet (Törnquist 2001).

De nya områdena skulle byggas avskilda från biltrafik och arbetsplatser, en så kallad funktionsseparering. Detta skulle resultera i trygga och lugna områden där buller och avgaser ifrån industri och trafik inte skulle störa de boende i områdena. Barnen skulle kunna röra sig fritt utan att riskera att möta trafik. Som följd av trafikplaneringen skulle varje del i ett miljonprogramsområde vara länkad till en väg med en parkering i utkanten av området. Konsekvenserna blev att området inte blev föremål för genomfartstrafik, men också att varje delområde blev isolerat ifrån närliggande områden (Olsson 2010).

I och med miljonprogrammet ändrades standarden på lägenhetshus. De förr max 10 meter tjocka husen skulle nu bli tjockare för att kunna rymma fler lägenheter per plan. Rationalitet blev ett slagord vid byggandet av lägenheter. Detta resulterade i många höga, tjocka hus med flera våningar och mörka trappuppgångar med avsaknad av naturligt dagsljus. Dessa väldiga hus har för många blivit en symbol för miljonprogrammets bostäder, trots att den vanligaste hustypen som byggdes under programmet var trevåningshus (Olsson 2010).

Miljonprogrammets mål var att en gång för alla lösa bostadsbristen, vilket också blev resultatet. När programmet avslutades 1974 fanns det istället ett överskott på lägenheter och resultatet blev att det fanns lägenheter som stod tomma (Olsson 2010).

Området Bergsjön

Under miljonprogrammets utbyggnad av Göteborg tillhörde Bergsjön inte något av de områden där expansionen planerades äga rum. Bergsjön var dock avsatt som ett av flera reservområden. När markbristen blev märkbar och staden tycktes fullbyggd, togs Bergsjön till förfogande. Till följd av detta härrör en stor del av bebyggelsen i området ifrån miljonprogrammet och är byggda efter dess ideal. Att bygga i Bergsjön tycktes vara lättare sagt än gjort på grund av dess kuperade terräng (Hansson 2006). Törnqvist (2004) menar att naturen i Bergsjön, om än vacker och en tillgång för de boende, även idag tycks ställa till strukturella bekymmer. Terrängen resulterar i kommunikationsproblem och avstånd som splittrar stadsdelen.

Bergsjön framställs av Höglund (2006a) som *internationellt*. Mångfalden av nationaliteter beskrivs som positiv av många. Det talas om en tillåtande attityd och att man förstår varandra. Ytterligare en definition av Bergsjöns mångkulturella karaktär är ett *svenskglest område*. Ett sådant område skapas när den svenska majoritetsbefolkningen flyttar, samtidigt som människor med annan kulturell eller etnisk bakgrund blir kvar (ibid.).

Törnqvist (2004) skriver att bostadsområdena i Bergsjön inte är homogena, varken ur ett ekonomiskt eller ur ett invandrartäthets perspektiv. Ett exempel på detta är hans beskrivning av arbete kontra socialbidrag. Han visar hur situationen ser olika ut för olika bostadsområden inom Bergsjön. Törnqvist (2004, sid. 30) visar att det ”[...] finns basområden där 65% har socialbidrag och mindre än 20% förvärvsarbetar [...]” samtidigt som det finns andra områden ”[...] där 1% har socialbidrag och 86% förvärvsarbetar.”

Bergsjöns framställning i media

Höglund beskriver i "*Bergsjön inifrån*" (2006b) medierapporteringen av Bergsjön genom historien som *en mörk historia*. Han skildrar hur det i stadsdelen finns ett stort missnöje kring rapporteringen som upplevs som orättvis samt orsaken till Bergsjöns dåliga rykte.

Medierapporteringen såg annorlunda ut under 60-talets första hälft. Rapporterna handlade då, i enighet med den dåvarande framtidstron, om det nya, moderna och funktionella område som skulle byggas i Bergsjön. Höglund menar att de negativa beskrivningarna inleddes när stadsdelens första invånare flyttade in i slutet på 60-talet. Medierapporteringen började då fokusera på ofärdiga lägenheter och ytermiljöer, brister i kollektivtrafik, med mera. Från 70-talet och framåt skildrade medierapporteringen sociala problem och kriminalitet för att senare även fokusera på en misslyckad integrationspolitik och ett invandrartätt område. Höglund anser att medierapporteringen befäster bilden av Bergsjön som ett problemområde, en bild som enligt honom är osann och enkelsidig (Höglund 2006b).

Tidigare forskning

Vi har valt att belysa tidigare forskning med fokus på tre olika undersökningar. Inledningsvis redogör vi för hur Forkby och Liljeholm Hansson (FoU i Väst/GR No. 1:2011), baserat på insamlad empiri, beskriver förorten. Detta följs av Wards (2004) studie av hur unga afroamerikaners självkänsla och känslor kring sin etniska identitet påverkas av media. Avslutningsvis skildrar vi Ristilammis (1994) resonemang om diskursen om ett område samt hur en persons boendemiljö kan förvandlas till ett stigma.

Wards (2004) och Ristilammis (1994) forskning belyser hur media respektive omgivningens uppfattningar kan få negativa konsekvenser för människor. Vår uppsats ger en ytterligare röst för dessa konsekvenser, dock med ett tydligt fokus på ungdomar och det sociala arbetet. Forkbys och Liljeholm Hanssons (FoU i Väst/GR No. 1:2011) forskning fungerar i sin tur som en referensram när vi gör våra beskrivningar av förorten.

Olika bilder av förorten

I rapporten *Kampen för att bli någon – bilder av förorten och riskfyllda utvecklingsvägar i Göteborg* (FoU i Väst/GR No. 1:2011) har Forkby och Liljeholm Hansson sammanställt fyra olika bilder av förorten. Dessa bilder finner vi relevanta i förståelsen av förortens mångsidighet. Bilderna som framkommer är följande:

Det goda och trivsamma samt det blandade området

Informanterna som pekar på en sådan bild av sitt boendeområde har hänvisat till att området är välskött, de är nöjda med standarden på lägenheterna och förhållandena till grannarna är positiva. De känner sig även trygga och upplever att det finns bra kommunikationsmedel i området. Benämningen *det blandade området* hänvisar i somliga fall till den positiva upplevelsen av mångfalden nationaliteter och i andra fall till den blandade bebyggelsen, det vill säga en möjlighet till olika boendeformer.

Det tuffa, otrygga och kriminella området

Informanter benämner otrygghet som ett resultat av att bo i ett område där till exempel skottlossningar, våld och gänguppställningar sker till och från. Det är inte bara en otrygghet som skapas i förhållande till dem som begår dessa brott. Informanterna talar även om en ilska gentemot dem som gör områdena otrygga.

Även om upplevelsen att man måste vara fysiskt och verbalt stark för att klara sig i förorten finns hos ungdomar i undersökningen, framkommer även uppfattningen att bilden av den hårda förorten är missvisande. De informanter som anser detta menar att förorten hängs ut i media. ”De berättar att om det till exempel begås ett brott i ett förortsområde, allra helst av en person med invandrarbakgrund, då

beskrivs detta som betydligt allvarligare än om det skett någon annanstans och om förövaren hade varit svensk.” (Forkby & Liljeholm Hansson, FoU i Väst/GR No. 1:2011, sid 51”)

Det segregerade området

En del informanter talar om hur det segregerade området resulterar i en ofrivillig avskildhet. De boende stämplas av att leva i ett missgynnat, segregerat område med många problem och förlorar sin framtidstro. Föräldrar som Forkby och Liljeholm Hansson (FoU i Väst/GR No. 1:2011) talat med vill flytta då de inte tycker att uppväxtmiljön är tillräckligt bra. En del informanter ger uttryck för att de inte vill att barnen skall ”fastna” i förorten så som föräldrarna gjort och att man därför vill därifrån. Andra anledningar till en önskan om att flytta är droghandel och kriminalitet. Dock pekade man på svårigheten att ta sig därifrån om man saknar arbete och får sin inkomst genom bidrag.

Det vansköta området

Informanter som anser att deras område är vanskött hänvisar till en skräpig och ful omgivning. De upplever att områdena tillåts förfalla mer än i andra stadsdelar. Att det ser ut på detta vis tror några informanter beror på att de boende utgörs av många invandrare utan arbete som har lite att säga till om.

Negativ mediepåverkan

Ward (2004) vill i sin studie *Wading Through the Stereotypes: Positive and Negative Associations Between Media Use and Black Adolescents' Conceptions of Self* undersöka hur unga afroamerikaners självkänsla och känslor kring deras etniska identitet påverkas av media. Studien består i både kvalitativ och kvantitativ empiriinsamling, vilken har bestått i att 156 afroamerikanska high-school studenter deltog i en enkätundersökning och senare i gruppdiskussioner.

Wards studie (2004) fokuserar på amerikansk media i form av TV och olika TV-program, men vi anser att studien även kan vara applicerbar gällande andra typer av media. Ward menar att afroamerikaner inte figurerar särskilt mycket i amerikansk media och att när de gör det ofta presenteras negativt eller förnedrande.

Ward (2004) visar i sin studie hur media påverkar ungdomarnas självkänsla och tankar kring sig själv och sin socialgrupp på främst två sätt. För det första förmedlar media ideal till ungdomarna som de kan identifiera sig med, eller hämta inspiration ifrån. För det andra sker påverkan genom att media förmedlar en bild av den afroamerikanska socialgruppen. Bilden reflekterar bland annat gruppens status, värde och karaktäriserande drag, en bild som ungdomarna påverkas av. Studiens resultat är att media överlag har en negativ påverkan på afroamerikanske ungdomar. Detta gäller den egna självkänslan men också hur ungdomarna känner kring sin etniska tillhörighet och afroamerikaner som socialgrupp.

Diskurs och boendeort som stigma

In sin studie *Rosengård och den svarta poesin* (1994) talar Ristilammi om hur en persons boendemiljö kan förvandlas till ett stigma. Han menar att vi använder oss av andra människor, men även omgivande ting och miljöer, för att definiera oss själva. Av den händelse att många runt omkring oss skulle värdera vår boendeort negativt, påverkar detta med andra ord vår självuppfattning i samma riktning. Boendeorten har på detta sätt förvandlats till ett stigma som stämplar oss.

Ristilammi (1994, sid. 16) skriver att "Genom Rosengårds historia har olika betydelser lagrats in i den samlade mängd av uttalanden som är möjliga att göra om området". Han fortsätter genom att benämna denna mängd för diskurs och menar att diskursen är delaktig i skapandet av ett stigma. Diskursen konstrueras i samtal mellan människor, men även i deras egna reflektioner över vad media talar eller skriver om. Diskursen fungerar som ett hinder för vad människan kan tala och skriva om, men eftersom den även är tidsbunden kan det som är omöjligt att säga om ett område vid en viss tidpunkt belysas lättare vid en annan (Ristilammi 1994).

Av den samlade mängd av uttalande som kan göras om Bergsjön, det vill säga den diskurs som kan föras, finns med andra ord flera betydelser inlagrade. Pratar vi om Bergsjön på ett visst sätt innebär detta att vi samtidigt lägger in vissa värderingar i det som sägs. Vad som kan sägas om Bergsjön, det vill säga vad som är socialt acceptabelt att prata om, regleras också med diskursen. Dock kan detta förändras över tid eftersom diskursen är tidsbunden. I och med att diskursen bland annat skapas genom den enskildes reflektioner över medias rapporter, bidrar den mediala bilden till vilka uttalanden som kan göras. Eftersom diskurser även skapas interaktivt mellan personer ser vi även risken att diskurserna som konstrueras utifrån egna mediala reflektioner även kan förstärkas i samtal med andra.

Teori

Nedan presenteras de teorier och begrepp vi anser relevanta för att förstå hur bilden av ett område skapas och vilka konsekvenser nämnd bild får för ungdomar och ungdomsarbetet i Bergsjön. Vi har tidigare² redogjort för Ristilammis (1994) resonemang om hur en diskurs skapas och vilka effekter diskursen kan få för ett område som Bergsjön. Även Forkbys och Liljeholm Hanssons (Forkby & Liljeholm Hansson, FoU i Väst/GR No. 1:2011) resonemang kring de olika bilderna av förorten kan förstås som uttryck av diskursen om förorten. För att även belysa språkets betydelse vid formandet av en diskurs har vi valt att använda oss av begreppet binära oppositioner.

Vi har använt oss av Goffmans (1963) stigmatiseringsteori för att förklara den stigmatisering som blir resultatet av den rådande diskursen. Därefter förklaras begreppet ”den andre” samt Giddens (2003) tankar om den sociala och personliga identiteten. Dessa används i sin tur för att förklara ungdomarnas identitetsbildning i förhållande till omgivningens uppfattning av Bergsjön och dess invånare. För att slutligen kunna förklara de professionellas strategier som de använder i sitt arbete, har vi använt oss av Revstedts (2002) och Holm Ivarssons, Ortiz och Wirblings (2009) tankar kring motivation.

Binära oppositioner

Ord i vårt talade språk ges mening i förhållande till dess kontraster. Till exempel får ordet kvinna mening i förhållande till dess kontrast, det vill säga ordet man. På samma sätt kan termen vit förstås i förhållande till termen svart. Betydelsen går att finna i skillnaden mellan dessa ord, ord som på så vis är beroende av varandra. Utan termen man skulle begreppet kvinna vara meningslöst och tvärt om. Motsatsorden benämns som antiteser och beroendeförhållandet mellan dem gör dem till binära oppositioner (Eriksson, Eriksson Baaz och Thörn 1999).

De binära oppositionerna är inte likvärdiga i förhållande till varandra. Ett av begreppen ses som mer dominerande, starkare än det andra. Beroendeförhållandet mellan antiteserna, är skevt. Till exempel har begreppet man fungerat som överordnat, det vill säga dominerande, över begreppet kvinna. De binära oppositionernas skeva förhållande hjälper till i skapande och upprätthållande av sociala hierarkier (Eriksson et al. 1999).

Kritik har riktats gentemot synen på binära oppositioner. Det talas om ett antingen-eller-tänkande utan gråzoner. Personen i fråga är antingen man eller kvinna, respektive svart eller vit. Det finns ingenting mitt emellan respektive ytterlighet (Eriksson et al. 1999).

² Se tidigare forskning

Identitet och Stigma

Social identitet

Giddens (2003) menar att vår sociala identitet utgörs av de kännetecken som omgivningen tillskriver oss. Förutom att definiera vad vi är, relaterar dessa kännetecken oss även till andra människor med likadana drag. En social identitet kan till exempel vara student eller pappa. Dock behöver vår sociala identitet inte enbart begränsas till attributet student. Vår sociala identitet kan inbegripa flera attribut. Vi kan vara både student, pappa och till exempel ogift (ibid.).

Personlig identitet

Enligt Giddens (2003) markerar de sociala identiteterna hur vi liknar varandra. De tydliggör att en individ är "samma" som de andra. Den personliga identiteten fungerar tvärt om. Det är den som skiljer individer åt. "Den personliga identiteten handlar om en utvecklingsprocess varigenom vi formulerar en upplevelse av oss själva som en unik varelse som har unika relationer till omgivningen." (Giddens 2003, sid. 44)

Giddens (2003) skriver att en människas upplevelse av sig själv formas i samspel och "förhandling" med omgivningen. Dock menar Giddens att den kulturella och sociala omgivningen inte får tillskrivas för stor betydelse i formandet av den personliga identiteten. Fokus bör snarare ligga på individens valmöjligheter, handlingsförmåga och dennes frihet.

Stigma

När omgivningen tillskriver en individ attribut, en identitet, som denne inte identifierar sig med blir Goffmans (1963) begrepp stigma aktuellt. Han beskriver begreppet som en egenskap vilken gör att en person uppmärksammas som avvikande. En person som besitter ett stigma, en egenskap, som inte anses önskvärd enligt samhällsnormen, blir inte sedd för annat än sitt stigma, trots att denne kan inneha socialt accepterade och värdefulla egenskaper.

Goffman (1963) skriver att det finns tre olika typer av stigma vilka han benämner som kroppsliga missbildningar, fläckar på den personliga karaktären (som exempelvis olika personlighetsdrag eller åsikter) och tribala stigma. Det tribala stigma innebär att en individ avviker ifrån normen genom att ha en annan etnisk, nationell eller religiös bakgrund (ibid.).

Stigmatisering leder enligt Goffman (1963) till att vad han kallar "de normala", människor vilka befinner sig inom ramen för samhällsnormen, vidtar diskriminerande åtgärder emot personer med ett stigma. Konsekvensen blir en begränsning i den stigmatiserade individens livsmöjligheter. Goffman (ibid.) påpekar även att "de normalas" stigmatiserande beteende inte nödvändigtvis sker medvetet, utan att detta beteende skapats genom vår samhällsstruktur och vårt tal.

Denna stigmatisering kan upprätthållas då vi tillskriver ett stigma flera andra "otillräckliga" egenskaper, utan att veta något om personen i fråga. Detta exemplifieras i Goffman (1963) genom att person som talar med en blind, gärna ropar till den blinde, som om denne också vore döv.

För att kunna bevara stigmatiserande strukturer, och göra dem acceptabla, menar Goffman (1963) att "de normala" tolkar en individs agerande som ett uttryck för personens avvikande egenskap. "De normala" ser på så sätt individens agerande som en effekt av dennes stigma. Ett exempel kan vara uppfattningen om att en kvinna är kärleksfull, enbart för att hon är kvinna.

Goffman (1963) menar att en stigmatiserad individ kan reagera på stigmatiseringen på olika sätt. En reaktion är att den stigmatiserade individen kämpar för att klara av något som i och med dennes stigma inte anses troligt. I detta fall skulle stigmat i sig kunna utgöra motivation för att exempelvis läsa vid ett universitet eller en aktivitet av annan motbevisande karaktär. Repstad (2005) å andra sidan beskriver en process där en person kan bli något denne inte var från början. Genom att omgivningen tillskriver personen en roll, ger denne ett stigma, som till exempel annorlunda är det lätt för personen att börja tro på vad de andra säger. Om omgivningens roll internaliseras hos personen på detta sätt kan man tala om en så kallad *självuppfyllande profetia*.

Identitet i förhållande till "den andre"

Begreppet "den andre" beskriver hur vi skapar oss själva i förhållande till andra. De los Reyes (2007 sid. 47) talar om hur "[...] konstruktionen av etniska identiteter uttalat även förutsätter konstruktionen av "de andra" som annorlunda, som främlingar med egenskaper som inte bara är olika, utan även representerar motsatsen till "våra" gemensamma värderingar." Detta fenomen beskriver även Hylland Eriksen (1993). Han talar om hur den nationella identiteten precis som den etniska skapas i förhållande till "andra". Tanken på en nation kräver existensen av andra nationer eller människor som står utanför nationen, de vill säga de andra. På samma sätt menar vi att existensen av förorten är en förutsättning för existensen av innerstaden och tvärt om. Boende i respektive stadsdel skapar sig en identitet i förhållande till "den andra delen".

Motivationsarbete

Centralt i ett motiverande arbetssätt är en positiv människosyn. Den professionelle har inställningen att människan innerst inne är god. Hon har en, redan från födseln, positiv kärna. Detta innebär att ett destruktivt beteende inte härrör sig från individen själv utan skapas i samspelet mellan denne och miljön. Vidare innebär människans positiva kärna att det *alltid* finns en möjlighet till förändring. Med andra ord finns inga hopplösa fall (Revstedt 2002)

Att arbeta motiverande syftar främst till en inre förändring hos individen. Den professionelle vill stärka den inre kärnan som individen har, för att minska ett destruktivt beteende. När en inre förändring sker, kommer detta så småningom att visas i yttre handlingar. Genom att stärka en individs inre kärna, skapas även ett skydd mot yttre negativ påverkan (Revstedt 2002)

Holm Ivarsson, Ortiz och Wirbing (2009) skriver om så kallad *Motivational interviewing* (MI). Metoden går ut på att en rådgivare skall få fram klientens motivation till förändring. Fokus ligger på klientens syn på sin livsstil och sin situation, inte på hur rådgivaren ser på dessa. Metoden är med andra ord *personcentrerad*.

En rådgivare arbetar i enlighet med MI när denne ställer frågor som syftar till att utforska förändring hos klienten. När klienten säger något som rådgivaren ser leder i en positiv riktning, är det rådgivarens uppgift att uppmärksamma och förstärka detta (Holm Ivarsson et al. 2009).

En viktig del av att arbeta motiverande är att *bekräfta* klienten. Rådgivaren visar då att denne *ser* klienten som person, men även att hon uppskattar den person hon ser. Rådgivaren tydliggör därmed att hon har uppmärksammat de goda egenskaper och den kompetens klienten har, de ansträngningar klienten gör och den styrka klienten besitter (Holm Ivarsson et al. 2009.).

Metod

Vi kommer i detta kapitel att belysa hur vi har arbetat och tänkt under hela uppsatsarbetet. Vi vill dock inledningsvis belysa att arbetet med uppsatsen har skett gemensamt. Texterna, även de som inledningsvis skrivits enskilt, har genomarbetats av båda författarna.

Varför kvalitativt?

Eftersom vi önskar undersöka hur ungdomar och ungdomsarbetet i Bergsjön påverkas av mediebild, är kvalitativ metod fördelaktigt. Ett kvalitativt synsätt lägger fokus på enstaka fenomen eller händelser (Thurén 2007).

Kännetecknande för den kvalitativa forskningen är att arbeta induktivt. Vår undersökning är induktiv i den mening att vår empiri fungerar som utgångspunkt för att formulera en teori. Vi använder den empiri vi har samlat in för att dra generella slutsatser (Watt Boolsen 2007). Dock är vi medvetna om att dessa slutsatser måste begränsas till hur situationen ser ut just i Bergsjön. Vi kan inte göra några anspråk på generaliserbarhet för samtliga svenska förorter.

Om vi istället skulle använt oss av kvantitativ metod hade syftet till studien behöva vara av mer kausal karaktär (Thurén 2007). Då studien snarare syftar till att besvara frågan ”Hur?” och inte till att ge kausala sambandsförklaringar till ”Varför?”, bedömer vi en kvantitativ metod inaktuell.

Arbetet med artiklarna är också kvalitativt, men med vissa kvantitativa inslag. Den första sorteringen som presenteras är kvantitativ i den mening att resultatet är statistiskt och mätbart. I nästa steg har vi, för att skapa oss en bild av Bergsjön, letat efter *mening* i artiklarna. Vi har sökt efter beskrivningar som skildrar området, det vill säga ”mjuka”, omätbara värden (Thurén 2007).

Artiklarna

Urval

För att skapa oss en bild av hur media beskriver Bergsjön valde vi att granska artiklar och notiser som Göteborgs-Posten publicerat på deras hemsida (gp.se) under år 2011. Vi valde Göteborgs-Posten som källa i och med att den är Västsveriges största morgontidning (Göteborgs-Posten 2012a).

Bryman (2011) skriver att ett urval är strategiskt om informanterna väljs med syfte att skapa överensstämmelse mellan problemformulering och urval. Eftersom vi i vårt syfte söker en aktuell mediebild av Bergsjön valde vi att använda oss av artiklar från 2011, ett strategiskt urval. Våra artiklar har vi sökt på Göteborgs-Postens databas som finns på deras hemsida. Vår sökning innefattade artiklar från den 1/1 2011 till och med den 31/12 2011. Sökordet vi använde oss av var ”Bergsjön”. Vår sökning var inställd på ”alla avdelningar” för att vi skulle få artiklar från så många områden som möjligt. Vi valde att sortera träffarna efter ”artikel” och ”datum”. Det slutgiltiga sökresultatet blev 173 artiklar, notiser,

ledare med mera. Vi har dock valt att inte ta hänsyn till texternas typ, utan benämner för enkelhetens skull alla sökresultat som artiklar.

Analysprocess och sortering av artiklar

För att analysera artiklarna har vi använt oss av vad Bryman (2011) kallar innehållsanalytisk metod. Detta då vi undersöker hur massmedia rapporterar kring ett visst fenomen, i vårt fall Bergsjön. Vidare har vi i vår analysprocess (ibid.) använt oss av materialkodning och sortering av materialet i ämnen och teman. Vi kommer nedan att i steg redovisa hur innehållsanalysen av artiklarna gått till. Detta för att det med enkelhet skall bli möjligt att följa arbetets gång och stärka uppsatsens reliabilitet.

Steg 1: För att skaffa oss en övergripande bild av vad artiklarna handlade om granskade vi rubrikerna som presenterades i sökresultatet, men även den sammanfattande informationen om vad respektive artikel handlade om. Baserat på den informationen kodade och kategoriserade vi de 173 artiklarna i sju olika ämnen³. Somliga artiklar var vi tvungna att studera i sin helhet för att förstå vad de handlade om.

En del artiklar var aktuella under olika ämnen. Vi valde att inte ta med samma artikel flera gånger under olika ämnen. Istället avgjorde vi, baserat på artikelns rubrik och sammanfattande information, vilket ämne som vi ansåg vara mest representativt för artikeln.

I och med att sökordet vi använde oss av var *Bergsjön* fick vi förutom artiklar som handlade om Bergsjön och händelser där, även träffar där Bergsjön nämns trots att artikeln egentligen inte handlade om området. I och med att vår första granskning var såpass övergripande tog vi inte hänsyn till hur stor del Bergsjön som område var aktuell i respektive artikel. Vi ville undersöka vilka träffar som blir aktuella när just sökordet Bergsjön används och därmed vilka artiklar som vid en första anblick kan kopplas samman med området. Vi kunde även konstatera att en del artiklar krävde medlemskap i GP + för att kunna läsas. Att vara GP+ medlem är inte kostnadsfritt och vi kunde därmed inte ta del av de artiklarna (Göteborgs-Posten 2012b). Vi tog trots detta med GP+ artiklarna i vår översikt för att bidra till helhetsbilden eftersom de, precis som övriga artiklar, presenterades i sökresultatet med rubrik och en kort sammanfattning.

Vi är medvetna om att artikelsorteringen, i och med de artiklar som kan sorteras in under flera rubriker samt de artiklar som inte uttalat handlar om Bergsjön, gör att vår bild riskerar att bli en aning skev. Dock anser vi att dessa artiklar inte utgör en tillräckligt stor del av empirin för att kunna påverka resultatet nämnvärt.

Steg 2: För att kunna skapa oss en mer beskrivande mediebild av Bergsjön valde vi att granska samtliga 173 artiklar noggrannare, det vill säga inte bara titta på rubrikerna utan även läsa artiklarna med syfte att hitta *konkreta* beskrivningar av Bergsjön som område. I och med att vi granskat *samtliga* artiklar från år 2011 minskade risken för att engångsföreteelser i nyhetsrapporteringen respektive årstidsbundna nyheter blev avgörande för bilden av Bergsjön. Av de 173

³ Se resultatredovisning

artiklarna innehöll 28 beskrivningar som vi ansåg tillräckligt direkta för att användas.

Steg 3: De 28 artiklarna studerades ytterligare en gång och vid denna genomläsning omvandlade vi artiklarnas beskrivande citat till koder, i enlighet med innehållsanalytisk metod (Bryman 2011). Dessa koder (citat) samlades i ett gemensamt dokument för att läsas igenom ytterligare en gång. Vid denna genomläsning sorterade vi in koderna under fyra olika teman som presenteras i resultatredovisningen. Dessa är: *Bergsjön – otryggt och nedgånget men trivsamt, Hellre rik och frisk än sjuk och fattig, engagerat problemområde och kunskapsstadens arbetslösa.*

Intervjuerna

Urval

Valet av våra från början sju informanter, har både varit målinriktat och utgjort ett så kallat snöbollsurval. Urvalet är målstyrt då vi har valt ut våra informanter med hänsyn till de forskningsfrågor vi har önskat få svar på samt använt oss av kriterier för att avgränsa urvalet (Bryman 2011). De två kriterier vi har använt oss av är följande:

- Informanten skall arbeta med ungdomar
- Informantens arbete skall ske i Bergsjön

Allt eftersom de första informanterna lämnade sitt samtycke försökte vi fortsättningsvis söka efter informanter inom andra organisationer än de vi först fått tag på. Detta för att avsiktligt skapa en variation i urvalet, vilket också kännetecknar ett målinriktat urval (ibid.).

Den del av vårt urval som kan hänföras till benämningen snöbollsurval är de informanter som vi fick kontakt med via hänvisningar från våra ursprungliga informanter (Bryman 2011). I vissa fall har vi fått namn och nummer till personer som informanterna trodde kunde vara aktuella för vår undersökning. I andra fall har informanten på eget initiativ tagit kontakt med ytterligare personer som denne trodde skulle vilja ställa upp i vår undersökning. Av de totalt sju intervjupersonerna utgjorde fem av dessa ett snöbollsurval.

Efter transkribering av intervjuerna hade vi svårigheter att tolka en informants svar. Vi var osäkra på om denne förstått och svarat på de frågor som vi ställde. Eftersom vi upplevde en osäkerhet kring den empirin valde vi att utesluta informantens svar ur undersökningen. Detta för att inte riskera att påverka resultatet i en felaktig riktning. Vår resultatredovisning grundar sig därmed på de återstående sex informanterna.

Vi har minskat risken för att skapa en ensidig bild av vårt undersökningsområde då vi har intervjuat informanter som arbetar med ungdomar inom olika områden. Om vi enbart hade intervjuat informanter inom ett yrkesområde finns risken att deras åsikter hade präglats av deras gemensamma arena. Vi träffade därför

informanter från både skola, fritidsgård samt tre olika organisationer som bedriver ungdomsarbete.

Vi är medvetna om att vårt urval, i och med bristen på slumpmässighet, inte är representativt för alla vuxna som arbetar med ungdomar i Bergsjön. Då vår studie är av kvalitativ art gör vi inget anspråk på att generalisera ungdomsarbetet i området. Vi anser dock att vårt urval har en tillräcklig bredd för att ge en uppfattning om hur situationen kan se ut inom olika ungdomsverksamheter i Bergsjön.

Genomförande av intervjuer

Intervjuerna har genomförts och planerats med en fenomenologiskt inspirerad metod. Vi har därmed använt oss av vad Kvale och Brinkmann (2009) kallar halvstrukturerade livsvärldsintervjuer. Metoden går ut på att man genom intervjuerna syftar till att förstå informanternas upplevda livsvärld utifrån deras eget perspektiv. Det är alltså det som informanterna själva lägger tonvikt på som bildar fokus för intervjun (ibid.). Vi har i enlighet med metoden utfört halvstrukturerade intervjuer där vår intervjuguide⁴ varit indelad i olika teman med tillhörande underfrågor. Vi ställde olika följdfrågor beroende på vart informanten lade sitt fokus. Vi blev uppmärksamma på att då frågor under de olika temana gick in i varandra kunde informanten ibland uppleva att vi ställde en fråga flera gånger. Vid transkriberingen kunde vi däremot se att svaren på de frågor informanten upplevde som likadana hade olika fokus. Detta anser vi beror på att frågorna ställdes inom olika teman vilka väckte olika tankar hos informanterna.

I alla intervjusituationer finns en maktasymmetri mellan forskare och informant. Asymmetrin är svår att neutralisera då den härrörs från att det är forskaren som leder samtalen. Forskaren har i nästa steg tolkningsmonopol på det insamlade materialet. Ytterligare en aspekt gällande maktasymmetrin är att forskaren har betydligt mer information kring studien än informanten (Kvale och Brinkmann 2009).

Vi ansåg det vara av vikt att ha nämnd maktasymmetri i åtanke vid genomförandet av intervjuerna. Detta för att en ojämn maktfördelning vid intervjutillfället kan leda till att intervjupersonen kan undanhålla information, ifrågasätta forskaren eller dra sig ur studien (Kvale och Brinkmann 2009). För att tillskriva informanten mer makt över situationen fick denne själv välja tid och plats för intervjuerna inom en tidsram på ca två veckor. Vi ville även försäkra oss om att informanten kände sig bekväm i intervjumiljön. Detta resulterade i att intervjuerna tog plats på informanternas arbetsplats eller i en närliggande lokal. Vi informerade informanterna om att intervjuerna skulle ta en till två timmar för att försäkra oss om att de inte skulle känna sig stressade under intervjuerna.

Samtliga informanter fick ta del av vårt syfte och våra frågeställningar innan intervjun. Vi ville att de skulle känna att de hade så mycket information som möjligt innan intervjun samt utjämna maktasymmetrin i intervjusituationen. Några informanter hade möjlighet att i förväg få del av informationen via mail, medan

⁴ Se bilaga 1: Intervjuguide

andra av olika skäl fick ta del av nämnd information precis innan intervjun inleddes.

Varje intervjutillfälle inleddes med att informanterna fick skriftlig information⁵ om vilka vi var, syftet med uppsatsen samt att deltagandet är frivilligt och när som helst får avbrytas. Vi informerade även om att vi skall göra vårt bästa för att anonymisera informanterna. Dock tydliggjordes att deras verksamhetsområde kommer att nämnas i uppsatsen, men inte i direkt samband med citering. I vårt informationsbrev stod även att de när som helst, om de ville stryka, korrigera eller lägga till ett yttrande, kunde höra av sig till oss. Vi lät även informanterna veta att vår intention var att se till att de får ta del av uppsatsen innan inlämning. Syftet med återkopplingen är att se till att vi inte missuppfattat informanterna⁶. Vi berättade också att vår avsikt var att spela in intervjun och bad om informantens samtycke för detta. Vi var också noga med att informera om att det enbart är vi som kommer ta del av ljudinspelningen och att den efter ett godkännande av uppsatsen kommer att förstöras.

Intervjuerna genomfördes genom att en av oss ställde frågor samt följdfrågor, medan den andra av oss antecknade under samtalet. Vi turades om att leda intervjuerna och att anteckna. Efter avslutad intervju lät vi inspelningen fortsätta en stund efteråt. Syftet var att informanten, då pressen av intervjusituationen hade lagt sig, skulle få möjlighet att göra tillägg till intervjun. Vår bedömning är att detta i flera fall var fördelaktigt då informanten i efterhand ofta ville kommentera någon fråga eller ta upp en annan tanke som slagit denne under intervjun. Vi avslutade samtalet med att återigen påminna informanten om att inte tveka att höra av sig till oss vid frågor, komplettering eller redigering av de egna svaren.

Resultatpresentation av intervjuempiri

I arbetet med datanalysen har vi använt oss av vad Bryman (2011) kallar kodning. Då vi transkriberat intervjuerna gjorde vi flera genomläsningar av materialet. När vi läste igenom empirin kodade vi samtidigt materialet genom att markera det som var intressant och/eller återkommande hos informanterna. Dessa markeringar blev till koder utifrån vilka vi, tillsammans med studiens delfrågor, skapade tre huvudteman. Koderna som sorterats in under respektive huvudteman delades även in i ytterligare subteman. På nästa sida visas en tabell över sorteringen.

⁵ Se bilaga 2: Informationsbrev

⁶ Vi fick ingen respons som innebar att uppsatsen behövde redigeras.

1) Bilden av Bergsjön	2) Konsekvenser av mediebilden för de unga	3) Hur ungdomsarbetet påverkas av den upplevda mediebilden
Informanternas bild av Bergsjön	Omgivningens fördomar och bemötande	Motivation
Upplevd mediebild och brister i denna	Lika mycket värda?	I mötet med andra
-	Livsmöjligheter	-

Tabellen redogör för våra tre huvudteman och respektive subteman.

Analys av artikel- och intervjuempiri

En analys har gjorts med syfte att fördjupa förståelsen av empirin i förhållande till teorier och tidigare forskning. Analysen är presenterad i ett eget kapitel, skiljt från resultatet, för att på ett tydligt sätt kunna redogöra för vårt resonemang. I analysen ställs även artikelempirin och intervjuempirin mot varandra för att kunna besvara studiens delfrågor.

Ett kapitel med slutsatser samt ett kapitel med en diskussion kommer att presenteras efter analysen. Slutsatserna redovisas utifrån undersökningens delfrågor. Syftet med detta är att en läsare med lätthet skall kunna ta del av svaren på våra delfrågor. Diskussionen handlar till stor del om de resultat vi har fått, de analyser vi har kunnat göra och avslutas med förslag till vidare forskning.

Reliabilitet och validitet

Begrepp så som reliabilitet och validitet är föremål för diskussion inom det kvalitativa forskningsfältet (Kvale och Brinkmann 2009). Reliabiliteten av en studie berör hurvida studien är replikerbar, det vill säga om en annan studie som görs på precis samma sätt skulle ge samma resultat. Den del av vår studie som är av kvantitativ art, det vill säga artikelstudien, anser vi har en stark reliabilitet. Vi har tydligt redogjort för metodprocessen och då informationen är faktabaserad kan det anses att denna del av undersökningen med lätthet kan genomföras av annan forskare och ge liknande resultat.

Vad gäller reliabiliteten i den intervjubaserade delen av studien kan den anses vara så stark som är möjligt för en kvalitativ studie. Vi menar att vi i metodavsnittet har gjort en tydlig redovisning av metodprocessen och att det är möjligt för en annan forskare att genomföra studien. Däremot kan vi inte hävda att annan forskare skulle få samma intervjusvar och således inte heller samma resultat, då detta alltid påverkas av den personliga relationen i intervjusituationen.

En studies validitet berör huruvida studien verkligen undersökt det som den hävdar att den undersökt. Kvale och Brinkmann (2009) menar att det snarare är av större intresse att resonera kring huruvida den kvalitativa empiriinsamlingen kan anses pålitlig. I en intervjusituation påverkas alltid svaren i relation till forskaren. Forskaren är således själv en del i empirin. Vi har i vår intervjuinsamling varit medvetna om den effekt forskaren har i intervjusituationen och har därför båda deltagit vid varje intervju. Då en av oss ställt frågor har den andre antecknat, för att få en så bred förståelse för informanten som möjligt. Vi anser därför att risken minskar för personliga tolkningar i intervjusituationen.

Vi anser att vi genom att göra en uttrycklig beskrivning av vår metod gör det enkelt för en läsare att ta ställning till studiens validitet. Kvale och Brinkmann (2009) menar att validitet är att kontrollera. Vi har i vårt analysarbete varit mycket noggranna med att inte göra långdragna tolkningar och har gång på gång ställt oss frågan ”är det verkligen detta som informanten menar?” och i de fall vi inte tydligt kunnat svara ”ja” på den frågan, har vi valt att inte använda oss av citatet. Vi har även gett samtliga informanter möjlighet att i efterhand göra tillägg och redigeringar i de egna svaren, för att säkerställa att vi inte missförstått informanten. Innan inlämning av uppsatsen har informanterna även getts möjlighet att läsa igenom uppsatsen för att ytterligare minimera risken för missförstånd.

Sammanfattningsvis anser vi att reliabiliteten och validiteten i uppsatsen är god. Vi menar att våra resultat är tillförlitliga samt att studien är replikerbar. Vidare hyser vi inga ambitioner att med denna uppsats generalisera över hur situationen är i samtliga förorter i Sverige, utan önskar enbart ge en röst åt våra informanter i Bergsjön.

Etiska överväganden

Vi har under arbetet med vår uppsats behövt göra en avvägning mellan vad Vetenskapsrådet (ISBN:91-7307-008-4) kallar forskningskravet respektive individskyddskravet. Detta är en avvägning mellan att publicera samhällsangelägen forskning samtidigt som hänsyn tas till att informanter inte skadas och kränks i processen. När vi skriver om mediebilderna av Bergsjön, som till stor del är negativ, återger vi samtidigt den bilden. Våra informanter, och de ungdomar de hänvisar till i sina svar, påverkas alla av hur Bergsjön framställs. Att reproducera en negativ bild av Bergsjön anser vi därför inte till fullo uppfyller individskyddskravet, då det riskerar att påverka dem negativt. Dock ser vi, med hänsyn till forskningskravet, hur informanter och övrigt samhälle kan gynnas av att vi skildrar vilka effekter som media har på diskursen som förs om ett område. Vi måste bli medvetna om ordens betydelse för att kunna göra en förändring. Vetenskapsrådet (Vetenskapsrådets rapportserie 1:2011) skriver, gällande avvägningen mellan de två kraven, att det inte är rimligt att en obetydlig skada förhindrar väsentlig forskning. Vi anser i likhet med detta att syftet och tanken med vår undersökning i detta fall inte bör begränsas på grund av att vi behöver återge hur mediebilderna av Bergsjön ser ut. Vi för ett resonemang i diskussionen som belyser ytterligare tankar kring huruvida mediebilderna måste reproduceras eller inte.

Individskyddskravet nämnt ovan preciseras i fyra andra krav. De så kallade informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet samt nyttjandekravet (Vetenskapsrådet ISBN:91-7307-008-4). När vi träffade våra informanter inledde vi med att förklara syftet med vår undersökning. Vi gav dem även ett informationsbrev där vi bland annat tydliggjorde att deltagande i undersökningen är frivilligt och att de kan avbryta sin medverkan även efter genomförd intervju. Genom att förklara syftet samt det frivilliga deltagandet har vi beaktat informationskravet. Det faktum att informanterna kan avbryta sin medverkan när de själva vill representerar samtyckeskravet. Vidare stod i brevet att deltagande i undersökningen innebar anonymitet. Vi tydliggjorde vid varje intervju styrkan i anonymiteten, det vill säga att Bergsjön som område kommer att beskrivas i uppsatsen samt att informanternas yrkesområde kommer att redovisas vid presentation av urval. På detta sätt har vi beaktat konfidentialitetskravet. Till sist förklarar vi även i informationsbrevet att våra inspelningar av intervjuerna kommer att förstöras efter godkänd uppsats och att ingen annan än oss kommer att ha tillgång till dem. Vi anser att vi därmed har tagit hänsyn till nyttjandekravet.

Resultat artiklar

Vi genomförde vår artikelsökning i Göteborgs-Postens sökmotor på www.gp.se. Totalt fick vi 173 träffar på sökordet Bergsjön under 2011. Av dessa 173 artiklar konstruerade vi 7 kategorier. Vi presenterar dessa kategorier nedan för att ge en övergripande beskrivning av hur rapporteringen för hela år 2011 såg ut.

Tema	Antal artiklar
Brott	79 artiklar
Kollektivtrafik och trafik	28 artiklar
Brand	18 artiklar ⁷
Boende	10 artiklar
Integration och segregation	9 artiklar
Vård	6 artiklar
Annat	35 artiklar

Som ovan redovisats så utgör brott den kategori med störst antal artiklar. Artiklarna som kategoriserats under "Annat" var dels artiklar där samma företeelse återkom för få gånger för att kunna ses som en egen kategori, men även artiklar som inte handlade om Bergsjön utan där Bergsjön bara nämndes i olika sammanhang.

⁷ Temat brand inkluderar bland annat 12 stycken artiklar om bilbränder. Vi har valt att kategorisera dem som bränder trots att vissa av dem även skulle kunna kategoriseras som brott.

Mediebilderna av Bergsjön

Nedan kommer en redogörelse för den mediebild vi anser oss fått fram. Denna bild är baserad på de 28 artiklar som innehöll en konkret beskrivning av Bergsjön. Resultatet redovisas utifrån fyra teman. Kursiveringarna av citaten är våra egna.

Bergsjön – otryggt och nedgången men trivsamt

Bergsjön beskrivs i dessa artiklar som tryggt. Man tar upp lugna trappuppgångar och områden. I artikeln *Mördade män kända av polisen* (12/1 2011) som behandlar ett dubbelmord i Bergsjön reagerar en granne på händelsen på följande sätt:

”Det är klart att man blir lite chockad, men jag känner mig trygg där jag bor. Det här är en lugn trappuppgång och jag trivs med mina grannar, säger han.”

Å andra sidan beskriver en del artiklar ett otryggt Bergsjön. De talar bland annat om rån, bilbränder och vandalism. I en artikel *Boende har fått nog, vaktar själva* (17/11 2011), beskrivs hur boende i Bergsjön själva bevakar en trappa, med bristfällig belysning, som utsatts för flera rån.

”- Jag har alltid med överfallslarmet i handen när jag går här, säger hon. Det är väldigt mörkt och det har varit många rån och överfall. Det är bra att många engagerar sig för att få ljus i trappan.”

I samma artikel uttrycks även en misstänksamhet gentemot polisen huruvida de boende i Bergsjön är prioriterade vid uttryckning samt att detta påverkar de boendes upplevda trygghet.

”- Många härute tycker att det är frustrerande att läsa i tidningen om att polisen snabbt rycker ut i andra stadsdelar, som efter sexövergreppet vid Skårs kyrka, medan det inte händer nånting ute hos oss. Vi känner oss väldigt otrygga, det är inte rättvist.”

Gällande boendesituationen i Bergsjön beskriver artiklarna bland annat trångboddhet, nedgångna lägenheter, problem med fukt- och mögelskador samt hyresvärdars bristfälliga underhåll av fastigheter. Artikeln *Skilda världar för hyresgäster* (7/11 2011) belyser hur boendesituationen har förändrats över tid. En boende liknar Bergsjön vid ett paradiset när hon flyttade in för drygt 30 år sedan. Därefter har standarden försämrats.

”I trapphuset luktar det unket och rökigt. Hissen fungerar enligt flera boende bara ibland. Fasaderna är smutsiga och området känns trots sin närhet till naturen nedgången.”

Ett exempel på trångboddhet redovisas i artikeln *del 1- från luften ser allt bra ut* (20/3 2011) där journalisten vid en beskrivning av stadsdelen Hammarkullen skriver följande:

”Där står ett tiotal husvagnar. Ett exempel på förortens notoriska trångboddhet – husvagnarna fungerar som ett extra rum. Rekordet lär innehas av Bergsjön, där

fann socialen 16 personer i en tvårumslägenhet. De flesta av dem papperslösa flyktingar.”

Hellre rik och frisk än sjuk och fattig

”Om du bor i Bergsjön lever du enligt statistiken nio år kortare än den som bor i Älvsborg. Du är sjuk dubbelt så många dagar per år och tjänar mindre än hälften än den som bor på andra sidan staden. Om du har dina rötter i Mellanöstern eller Nordafrika löper du dubbelt så hög risk att hamna i arbetslöshet jämfört med etniska svenskar och fyra gånger så hög risk att tvingas leva på olika transfereringssystem som socialbidrag.”

Så ska segregationen i Göteborg bekämpas (23/3 2011)

Flera av artiklarna beskriver att boende i Bergsjön har en sämre hälsa jämfört med genomsnittet. Vanliga åkommor uppges vara ångest, sömnsvårigheter, depression och smärta. Vidare ger artikeln *Arkitektur har betydelse* (19/4 2011) exempel på att 70% av Bergsjöns 6-åringar, vilket uppges vara dubbelt så många som Göteborgssnittet, har karies.

Engagerat problemområde

Bergsjön beskrivs som ett miljonprogramsområde som tillsammans med andra liknade områden är överrepresenterat i brottsstatistiken. Kännetecknande för ett område som Bergsjön uppges vara höga ohälsotal, låg genomsnittlig disponibel inkomst, låg andel förvärvsarbete samt många bidragsberoende. Enligt kriminologisk forskning uppges förhållandena även vara strukturella riskfaktorer för brottslighet. Bergsjön skildras i artikeln *Nystartszoner en god idé* (5/4 2011) som en av flera ”problemstadsdelar”. Följande sägs:

”Vad Brås statistik visar är att brott som misshandel, skadegörelse och bränder är vanligare i dessa områden än på andra håll i Göteborg. Även personrån är jämförelsevis ofta förekommande. Dystra siffror, men de kommer naturligtvis inte som någon överraskning. Att brottsligheten är högre på platser som präglats av arbetslöshet, otrygghet och sociala problem är ett välkänt faktum.”

I kontrast till bilden av det kriminella Bergsjön framträder även ett område med resurser och positiva krafter. I en artikel, *Ljusning för trappan i Bergsjön* (1/12 2011), som handlar om det redan nämnda vakthållandet vid en trappa i Bergsjön, har man skapat en sms-tjänst för att öka de boendes trygghet. Personer på väg från eller till en hållplats vid trappan kan skicka ett sms om att få en följeslagare längs vägen hem.

Bergsjön framställs i flera artiklar som i behov av hjälp. Detta exemplifieras av en artikel (*Läxhjälpen behöver mer resurser från* 4/11 2011) som belyser läxhjälp där bland annat Chalmersstudenter hjälper skolungdomar:

”Mastersstudenterna skall, förutom att hjälpa med matte, no med mera, genom sin blotta närvaro tjäna som förebilder och inspirationskällor för barnen.”

Vidare talas om outnyttjade potential i områden som Bergsjön, vilket följande citat belyser:

”I våra förortsområden finns unga med drivkraft och initiativförmåga. Där finns arbetsföra med utbildning, yrkeserfarenheter och viktiga internationella kontakter, som kan bidra på arbetsmarknaden om vi bara ger utrymme och möjligheter.”

Göm inte undan integrationsfrågorna (14/3 2011)

Kunskapsstadens arbetslösa

”Göteborg har de senaste decennierna utvecklats från att vara en industristad till en kunskapsstad. Utbildningsnivån är dock mycket lägre i Bergsjön och Angered än Göteborgssnittet och antalet elever som går ut såväl grundskolan som gymnasiet utan fullständiga betyg är chockerande.”

Frizoner förstärker segregationen (13/4 2011)

I samma artikel framkommer det att det största hindret för att starta eget eller få arbete är bristen på utbildning. Bergsjön beskrivs i flera artiklar som en stadsdel där de boende inte har tillräckliga kunskapsmässiga och sociala resurser. Flera artiklar menar att arbetslösheten i stadsdelen är ett stort problem. Detta exemplifieras nedan:

”Den yrkesarbetande delen av befolkningen i till exempel Bergsjön är 47,4 procent, markant lägre än i många andra av Göteborgs stadsdelar. Och ungdomar som växt upp i familjer där arbetslöshet, fattigdom och hopplöshet är en del av vardagen löper en långt större risk att hamna utanför samhället och hänfalla åt att kasta sten på poliser”

Förutom hög arbetslöshet talas det även om få arbetstillfällen i stadsdelen. De uppges vara 2000 arbetstillfällen på boendeantalet 16 000. Genomsnittssumman att spendera för en Bergsjönbo efter betald boendekostnad uppges vara 2145 kr till skillnad från stadsdelen Askim där motsvarande siffra är 15 635 kronor. I artikeln *Unga ägare en riskgrupp (27/9 2011)* framställs detta som exempel på segregationen i Göteborg. I en annan artikel, *nystartszoner en väg ut ur utanförskapet (4/4 2011)* där man debatterar för så kallade nystartszoner bemöts kritiken angående att dessa zoner skulle vara stigmatiserande för Bergsjön med följande citat:

”De rödgrönas främsta invändning har bestått i att nystartszoner skulle vara stigmatiserande för områden där det införs. Vi har svårt att tro att situationen i de områden där nystartszoner skulle vara aktuellt inte redan är känd. Det centrala är att skapa möjligheter för människor att bryta det rådande utanförskapet – inte gömma undan det.”

Sammanfattning

Bergsjön kan utifrån artiklarna ses som ett segregerat område där fattigdom, ohälsa och arbetslöshet utgör vardagen för stora delar av invånarna. Stadsdelen beskrivs som ett ”problemområde” med socioekonomiska problem, nedgångna lägenheter, kriminalitet och låg utbildningsnivå . I positiva framställningar av initiativ, så som Chalmersstudenternas engagemang eller lokalbefolkningens vakthållande, lyser ändå bilden av Bergsjön som ett område i behov av hjälp igenom.

Resultat av intervjuer

Följande kapitel utgör en tematiserad resultatredovisning av våra intervjuer. Informanterna som vi intervjuade arbetar inom skola, fritidsgård samt tre olika organisationer vilka bedriver ungdomsarbete. Resultatet kommer att presenteras under tre huvudteman. Dessa är: *Bilden av Bergsjön, konsekvenser av mediebildens för de unga och hur ungdomsarbetet påverkas av den upplevda mediebildens*.

Bilden av Bergsjön

Nedan beskrivs informanternas uppfattning av området Bergsjön, vilket följs av en redogörelse för informanternas uppfattning av mediebildens av Bergsjön.

Informanternas bild av Bergsjön

Flera informanter för ett resonemang kring att Göteborg är en segregerad stad. De menar att denna segregation blir mycket påtaglig i Bergsjön och att det finns socioekonomiska svårigheter i stadsdelen. Dock är den mest förekommande beskrivning som framhålls att Bergsjön är ett fint område och har en vacker natur. Vidare benämns den kulturella mångfalden i termer som mycket positivt.

”Jag tycker att det är en spännande plats att vara på. Man samlar ju liksom människor ifrån hela världen på ett ställe och sen ska dom leva tillsammans och bo tillsammans på ett och samma ställe. Så jag tycker att det är spännande.”

Flera av informanterna beskriver att det finns en stor gemenskap i området. De menar att området har en positiv atmosfär, att människor känner en trygghetskänsla i förhållande till stadsdelen och att det ur många aspekter är en bra plats att växa upp på. Det talas också om att området är rikt på ekonomiska resurser då det pågår satsningar för olika verksamheter. Ytterligare resurser som nämns är de olika kulturerna, kunskaperna, utbildningarna och språken bland de boende samt ett stort engagemang.

”Jag tänker på alla resurser som dom har, kulturen människorna har med sig, det är väldigt blandat med språk, många olika kunskaper och blandad information hos dom som bor här. Vi har många språk, många utbildningar bland de vuxna och deras barn. Det finns oerhörda resurser på grund av att de har kunnat fly ifrån svåra situationer och det tycker jag är enormt.”

Upplevd mediebild och brister i denna

Det finns flera olika sätt på vilka mediebildens kan beskrivas. För att få en så omfattande bild som möjligt har vi valt att både redogöra för hur informanterna upplever mediebildens och de brister de anser finns. Genom att påvisa dessa båda sidor av bilden hoppas vi kunna ge en större förståelse kring hur medias påverkan blir för både ungdomsarbetet och ungdomarna själva.

Vad som flera informanter pekar på är att media gärna skriver om negativa företeelser i Bergsjön. Exempel som ges på detta är att det skrivs om svårigheter i skolan, problem hemma, integrationen eller brott som har begåtts. Vidare beskriver en informant att en negativ händelse som sker just i Bergsjön framställs på ett annat sätt än om den skulle skett någon annanstans.

”Jag kan tycka att händer det någonting i Bergsjön står det på förstasidan i tidningen, woaa Bergsjön, det händer grejer här. Men händer samma sak i Torslanda står det på 24 timmar runt, en sån liten notis liksom. Så det blir väldigt förstorat.”

Trots att den övergripande bilden är att Bergsjön beskrivs negativt i media framkommer ändå att situationen har blivit bättre, att det oftare rapporteras om positiva händelser än förr. Dock har vi förstått att en rapportering trots sina positiva ordalag kan avspegla Bergsjön som ett område med sämre förutsättningar. En informant belyser hur positiv rapportering är så sällsynt att den kan uppfattas som “välgörenhet” och inte anses trovärdig. Informanten menar vidare att det har gått så långt att ungdomar denne möter inte tror på det positiva som skrivs om Bergsjön.

”Tyvärr har de uppfattningen att det ofta skrivs negativt. Det har gått långt, så långt, att när det skrivs något positivt så tänker de 'ah, de skrev bara så' och den här bilden behöver ju ändras.”

Flera informanter resonerar kring hur Bergsjön och de boende där uppfattas av människor ifrån andra stadsdelar. De talar om hur de anser att medias bild påverkar de boende utanför Bergsjön mer än de som bor i stadsdelen, vilket belyses i nedanstående citat.

”Det beror ju på vem. På den allmänna opinionen och liksom folk som aldrig har varit ute i förorterna så är den ju vital (medias bild), 100% tror jag. Så har du aldrig varit i nån förort och den enda bilden du får av en förort, av Bergsjön, är genom de här youtube-klippen med Janne Josefsson, så tror du ju att alla går runt med kniv, är beväpnade och är med i gäng. Men om du kanske kommer ut hit så är det som vilket område som helst, men med sina problem naturligtvis.”

Medierapporteringen av Bergsjön upplevs av flera informanter vara skev, man anser att det inte rapporteras lika frekvent om de positiva händelser som sker i stadsdelen. Informanterna uttrycker en besvikelse och en känsla av att det positiva som händer inte skulle vara av lika stort värde eller intresse. Två informanter visar på detta i följande citat:

”Det är väl det vi har märkt mest av media, att de är lata när det är något, eller ointresserade eller oengagerade liksom. Och det är synd för att det finns ju saker att skriva om”.

”Ja, till exempel kan de ju lyfta fram de ungdomarna som gör något bra. De som är duktiga i skolan och de som tränar sin handboll, eller basket eller nu vad det kan vara. De som inte håller på med skit. Men det är inte intressant för media för att det är ingen som vill läsa typ 'Mohammed ifrån Bergsjön klara skolan jättebra och går i basket och sköter sig bra, fastän han lever mitt i skiten'. Det vill ingen läsa om. Men en annan Mohammed ifrån Bergsjön, som sköt ihjäl någon annan

Mohammed, det blir ju direkt på text-tv, nyheterna och att det var i Bergsjön. Så är det ju tyvärr.”

Ytterligare en informant talar om hur denne anser journalistiken som oseriös och att reportage i flera fall inte är tillräckligt underbyggda eller är skrivna av journalister som inte besökt stadsdelen.

”Vi har varit med om att det är folk som inte har varit här som beskriver det på ett särskilt sätt. Så vi får säga ’Ja men har ni varit här och vet ni hur det ser ut och så?’ De har varit här någon gång och intervjuat ungdomar som inte har förstått att de har varit ifrån någon tidning och jag tycker att det har varit lite oseriöst ibland. Jag tycker att det har varit lite ledande frågor till ungdomarna och så där. Så att jag tycker att Bergsjön klingar lite negativt på grund av vad det står om.”

Informanterna efterlyser en mer nyanserad rapportering där media beskriver hur det faktiskt är i stadsdelen. En informant beskriver hur media genom att förklara flera problem med att tala om etnicitet och olika kulturer, inte ger en rättvis bild av det som egentligen är problemet. Problemet ligger enligt denne i att det finns en utbredd arbetslöshet i stadsdelen. Flera informanter för detta resonemang kring hur media förlägger ansvaret för olika problem i området felaktigt. Följande citat belyser detta:

”Är det nånting som du liksom saknar i medierapporteringen? Är det något media bortser ifrån, fattas det nånting?”

”Absolut. Det handlar ju om borgerlig media som är nästan all media. De pratar ju liksom om... Det är lite inne nu att prata om etnicitet. Är det nånting så är det där man söker problematiken.”

”Det måste få bli rättvist vem som bär ansvar, att det egentligen är politikerna som bär ansvar för det. Och att det inte är människorna här som ska lida för det. Vinkla det mer på det sättet, att vad är det som gör att man inte har lärt sig svenska efter si och så många år? Vad är det som gör att om man vill lära sig det, vad är det som inte fungerar?”

Flera informanter upplever den skeva rapporteringen som ett svek mot stadsdelen och dess invånare. En informant talar om hur sociala problem så som trångboddhet inte uppmärksammas på ett sådant sätt att ansvaret läggs på rätt personer eller att åtgärder krävs.

”Och det finns saker här som är helt oacceptabla i andra stadsdelar. Som saneringen av lägenheterna och boendesituationen som är fruktansvärt svår och arbetslösheten som är jätte jättehög. De behöver verkligen tas upp och göras något åt det.”

Konsekvenser av mediebilden för de unga

Nedan kommer en redovisning av vilka konsekvenser den upplevda mediebilden får för ungdomarna i området.

Omgivningens fördomar och bemötande

Samtliga informanter uppger att ungdomarna på ett eller annat sätt påverkas av mediebilden. En typ av påverkan som framhålls är att ungdomarna skapar sig en bild av sig själva i förhållande till det som sägs och skrivs om dem.

”Vi pratar mycket om media och jag tycker att media har jättestor roll, inte minst i ett sånt område som Bergsjön. Ungdomarna är oerhört beroende av media. ’Vad sägs? Hur pratar man om oss? Vad är vi?’ Identifikation är jätteviktigt för ett segregerat område och för ungdomarna i det här området. ’Hur uppfattas jag utav folk?’ ”

En konsekvens av mediebilden som tas upp är att en del ungdomar tenderar att leva upp till den bild som beskrivs i media. En informant beskriver hur somliga ungdomar tycker att det är ”coolt” att leva upp till ryktet som skapas i och med tidningarnas rapporter. Ytterligare en informant beskriver hur en del ungdomar lever upp till mediebilden för att de anser att ingen ser dem på annat sätt ändå, att det inte är värt att försöka agera annorlunda. Detta förtydligas i nedanstående citat.

”Så när man till exempel säger till dom, ett perfekt exempel är när man säger, ’Men sköt er då för fan!’, ’Ja, men varför ska vi göra det? Alla tror att vi är skit ändå.’ Så de lever de upp till det ryktet. Så det påverkar ju alltså, media påverkar väldigt mycket.”

Flera informanter talar också om att omvärlden har en speciell syn på dem som kommer ifrån Bergsjön och att de blir behandlade annorlunda. En informant beskriver hur synen på Bergsjöbor är negativ och att människor har förutfattade meningar.

”Det spelar ingen roll vilket land du än kommer ifrån. Det räcker egentligen att du säger att du bor här och kommer härifrån så får man ett sånt, ’hm’, snett öga liksom.”

En annan informant beskriver på liknande sätt hur informationen utomstående får kan resultera i en negativ bild av Bergsjön. Denna information kan i sin tur påverka dessa personers bemötande av Bergsjöbor.

”Ja andra som får viss information kanske tror att det är jättefarligt att åka hit eller att det är på ett särskilt sätt. Och då påverkar ju det när de kommer hit eller när de möter människor som är härifrån, så bemöter de dem på ett särskilt sätt. Så det tror jag absolut att det kan påverka.”

En informant belyser ytterligare ett fenomen när denne berättar att det tycks vara lättare för omgivningen att se enstaka personer ifrån Bergsjön som ett kollektiv, en grupp. Detta menar informanten skiljer sig från synen på personer ifrån andra områden där den enskilda individen fokuseras i större utsträckning.

” [...] så kanske folk lite lättare hade sett individerna också. 'Jaha, det var den här, Kalle eller Olivia som hade de här olika bra idéerna' Och att det är lättare om man då inte bor eller har kontakt med Bergsjön, att man ser dem (ungdomarna i Bergsjön) som nån grupp eller kollektiv eller så.”

Lika mycket värda?

Det finns en uppfattning bland många informanter att Bergsjöborna inte tycks vara lika mycket värda som andra. Det talas om fördomar, att alla ser ned på dem, men även en form av ”dålig kvalitet känsla” kopplat till boende i Bergsjön. En informant beskriver hur upplevelsen av att andra ser ner på dem resulterar i en stark ”vi-känsla” hos ungdomarna.

”Nej, de upplever ju det som jag sa, det här med median, att alla andra ser ner på dom. Och då försöker dom att hålla ihop ännu mer. Och då blir dom lite mer hatiska. Och det blir lite mer pakt, att Bergsjön är Bergsjön liksom och ni andra, ni har ingen rätt att komma hit typ.”

En annan informant resonerar kring hur bemötandet från andra påverkar hur ungdomarna uppfattar sig själva.

”Hur tror du att det är att vara ung och bo i Bergsjön?”

”Alltså jag tror att självbilden hos många av ungdomarna är att det finns en väldigt ”vi-känsla”. Alltså, vi är från Bergsjön och en stolthet över det. Men samtidigt så tror jag att man inte känner sig delaktig i det större perspektivet. Man ser inte att man är en del av ett större sammanhang. Man håller sig här i Bergsjön liksom. Det blir inte att man åker till stan, till andra förorter. Självbilden är liksom att vi är blattar. Vi blir diskriminerade.”

Samma informant anser att ungdomarna lägger fokus på att de inte är svenskar, en bild som informanten menar reproduceras i och med omgivningens bemötande.

”Och den bilden reproduceras hela tiden tror jag. Genom hur de blir bemötta i olika sammanhang. Du är liksom... 'Så gör ni väl i Somalia. Så gör ni väl i Balkan' eller vad du nu har dina rötter i.”

En informant berättar hur ungdomar talar om att de inte blir lika behandlade av polisen. Ytterligare två informanter är inne på ett liknande spår då de belyser en upplevelse hos ungdomarna av att deras område inte är lika prioriterat vid nödsamtal till hjälpinstanser.

”Jag vet att vi hade någon diskussion någon gång där det handlade om att, om man ringer efter hjälp eller så, hur lång tid skulle det ta innan någon kom? Jag vet inte om det var jargong eller om dom faktiskt tror att det skulle ta längre tid. Inte för att det är långt bort utan för att det skulle vara mindre viktigt om det händer någonting i Bergsjön.”

Ungdomarnas livsmöjligheter

Flera informanter framhåller att ungdomarna påverkas negativt av mediebilden. Informanterna beskriver nämnd påverkan på olika plan, dels genom att ungdomarna inte ser sin fulla potential och dels genom att de begränsar sig gällande sina framtidsambitioner. En informant formulerar sig såhär:

"[...] man kan tänka sig att om man frågar barn och ungdomar 'vad vill du bli?' då tror man att de ska säga att de kan bli läkare eller vad som helst. Men här är det 'jag ska bli väktare'. Drömmarna är väldigt såhär, jag vet inte... Det känns som att man begränsar sig själv. Man känner ingen som är läkare. Om det är någon som har jobb så är de kanske som väktare eller polis eller något sånt."

Vidare menar många informanter också att ungdomarna oroas av mediebilden och är rädda för att de ska bli sådana som de beskrivs i media. En informant pratar om hur denna oro kan se ut:

"[...] alltså några av dom har ju sagt till mig, både på skämt och allvar, att 'Det kan gå dåligt för oss. Du måste hjälpa oss med ett sommarjobb för tänk om det går dåligt för oss' Då känns det som att dom har påverkats av den här bilden att 'Men vi kan hamna i massa gäng och så' Så det har jag faktiskt hört."

Något som benämns av samtliga informanter är hur ungdomarna kan känna skam över sin stadsdels rykte, speciellt när de befinner sig i sammanhang där det finns personer ifrån andra stadsdelar. Många av våra informanter talar om hur ungdomarna i vissa sammanhang försöker dölja vilken stadsdel de bor i. Ytterligare en informant resonerar kring hur ungdomar ifrån Bergsjön kan tvingas reflektera över varifrån de kommer på ett sätt som ungdomar i stadsdelar med bättre rykte inte behöver. Dessa tankar lyfts fram i följande citat:

"Men jag tänker att det får konsekvenser, man blir tvungen att såhär deala med var man kommer ifrån, sitt ursprung, vem man är, vad det innebär var man kommer ifrån. Jag tänker man blir tvungen att deala med det eller hantera, fundera över det mycket mer än man kanske behöver om man ser ganska vanligt generationssvensk ut och kommer ifrån ett område där i alla fall majoriteten gör det. Då behöver man ju inte fundera så mycket på 'Varifrån kommer jag och vad innebär det att jag kommer därifrån och vem gör det mig till?' "

Hur ungdomsarbetet påverkas av den upplevda mediebilden

Till följd av angivna konsekvenser för ungdomarna uppgav samtliga informanter att de på ett eller annat sätt fått anpassa sitt arbete efter medias påverkan. Under denna rubrik kommer en redogörelse för vilka strategier informanterna använder sig av för att motverka negativa effekter hos ungdomarna.

Motivation

Flertalet informanter uppger att de i sin arbetsvardag ofta diskuterar mediebildens med ungdomarna i syfte av att nyansera bilden. En av informanterna talar också om hur hon i samtal med ungdomar kan använda den negativa bilden för att motivera ungdomarna.

”Påverkas ditt arbete med ungdomarna av vad som skrivs i media?”

”Det är klart. Det gör som sagt att det blir extra diskussioner om hur ska man visa sig. Hur man ska simma mot strömmen på något sätt, även om det är såhär. Det kan också vara en positiv kraft som gör att dom minsann ska visa. 'Jag ska minsann visa att vi kommer fram och vi kommer att lyckas och så.' ”

Flera av informanterna uppgav att de till följd av den negativa mediebildens arbetar bekräftande och stöttande samt tilltar strategier så som att visualisera ungdomarnas framtidsdrömmar för att motverka den negativa effekten av mediebildens.

”Märker du skillnad när ni pratar i positiva ordalag? Kan du märka någon skillnad, påverkas ungdomarna av det?”

”Det tycker jag att dom gör. Om jag säger att 'Ja men vad ska ni läsa?' och 'Ja det kan ni väl göra' och liksom 'Det är klart att ni kommer jobba med detta' Jag kan skoja om att 'Ja, men om du blir tandläkare så kan jag komma till dig sen och laga tänderna.' Då gör ju jag någonting. Jag visualiserar den bilden och att de ska tänka. Och ibland har vi gjort såna övningar att 'Om ni tänker att vi träffas om 10 år, vad kommer du att göra då?' och då kan de säga att 'Då har jag lägenhet och sen så har jag läst färdigt det och det.' Och det tror jag är jätteviktigt att de kan se det framför sig.”

I möte med andra

En informant resonerar också kring hur mediebildens får konsekvenser i samarbete med organisationer ifrån andra stadsdelar. Informanten lyfter i följande citat fram hur detta är någon som denne i sitt arbete behöver ta hänsyn till.

”Påverkas ditt arbete med ungdomarna av vad som skrivs i media? Och i så fall på vilket sätt?”

”Ja men det gör det ju när man ska samarbeta. ... om människor som bemöter dom, om det enda dom tänker på när dom tänker Bergsjön är något negativt, så tror jag att det påverkar hur dom är när dom bemöter ungdomarna. Och jag

försöker prata om Bergsjön positivt, försöker förändra bilden. Och jag försöker att när man träffar andra ungdomar, att man liksom försöker prata om någonting helt annat och mötas i något helt annat och inte alls benämna hur det ser ut här. Eller att inte alltid säga att 'Åh det är så många olika kulturer och många människor har ganska låg inkomst som bor här'. Utan att man förenas i någonting helt annat, att vi är människor och nu träffas vi för vi är intresserade av musik. Att inte alls fokusera på hur det ser ut. Det tror jag är en av nycklarna till integrationsarbetet, att man inte pratar om det hela tiden. För det kan också göra att man börjar cementera den här bilden. Då tror ungdomarna ändå att det inte är någon chans."

Analys

Analysen redovisas under motsvarande huvudtema som i resultatpresentationen det vill säga *Bilden av Bergsjön, konsekvenser av mediebilden för de unga och hur ungdomsarbetet påverkas av den upplevda mediebilden*. Dock kommer analysen inte innehålla samma underrubriker som resultatet.

Bilden av Bergsjön

Jämförelse mellan informanternas bild av Bergsjön och mediebilden

Vår andra delfråga handlar om att ta reda på om den offentliga bilden som ges av Bergsjön stämmer överens med hur de professionella själva upplever området. För att kunna besvara detta måste de två bilderna ställas emot varandra. Bilden som de 28 artiklarna ger av Bergsjön menar vi är representativ när vi tittar på resultatredovisningen av samtliga 173 artiklar. Till exempel berör 79 av alla artiklarna brottslighet, medan de artiklar som berör positiva händelser i stadsdelen, inte var tillräckligt många för att utgöra en egen kategori. Den övergripande bilden bland de 173 artiklarna framställer Bergsjön som ett problemområde precis som majoriteten av de 28 artiklarna.

Vad som generellt kan konstateras är att de faktorer informanterna har valt att ta upp, vid beskrivning av Bergsjön, är övervägande positiva. Informanternas bild kan speciellt i en aspekt jämföras med Forkbys och Liljeholm Hanssons (FoU i Väst/GR No. 1:2011) skildring av förorten som *det goda och trivsamma samt det blandade området*. Både våra informanter och författarna talar om det positiva med den kulturella mångfalden. Författarna beskriver ett blandat område, ett område som utgörs av en mångfald nationaliteter. På samma sätt betonar våra informanter resurser i form av språk, kultur och människor från många olika länder.

Den offentliga bilden av Bergsjön, som i vår undersökning utgörs av empirin från våra 28 artiklar, framstår i jämförelse som mycket problemfokuserad. Medan informanterna betonar resurser i form av kulturell variation, språk, olika utbildningar och ekonomiska satsningar handlar den mediala bilden snarare om nedgångna lägenheter, kriminalitet, en låg utbildningsnivå, arbetslöshet och en sämre hälsostatus.

När informanterna redogör för vad de tycker är mindre bra med Bergsjön talar de i abstraktare former än media. Man talar om ”problem” eller ”socioekonomiska svårigheter”. Det som informanterna benämner övergripande som socioekonomiska svårigheter redovisas i stället i detalj i artiklarna. Ytterligare en skillnad i bilderna handlar om det fokus som läggs vid den omgivande naturen och områdets utseende. Att Bergsjön är ett fint område pekar många informanter på medan detta får en mer undanskymd plats i medias rapportering.

Gemensamt för informanternas uppfattning och mediebild av området är att de båda pekar på Bergsjön som ett segregerat område. Detta tar även Forkby och

Liljeholm Hansson (FoU i Väst/GR No. 1:2011) upp. Författarna talar om segregationen som en ofrivillig avskildhet och att de boende stämplas av att leva i ett område som beskrivs som missgynnad, segregerat och har många problem (ibid). På samma sätt resonerar våra informanter om att segregationen i Göteborg blir påtaglig i Bergsjön och pekar på de socioekonomiska bekymmer som stadsdelen lider av.

Ytterligare likheter mellan artiklarna och våra informanternas utsagor är att man benämner någon form av engagemang i Bergsjön samt belyser en trygghetskänsla i förhållande till stadsdelen. I kontrast till den tryggheten pekar den mediala bilden även på en otrygghet kopplat till området.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att den mediala bilden och informanternas utsagor till viss del överensstämmer. Den generella skillnaden tycks ligga i att medias bild överlag tenderar att bli mer problemfokuserad. Informanternas beskrivning däremot, fokuserar till större del på de positiva sidorna av Bergsjön.

Analys av den upplevda mediebildens och brister i denna

Våra informanter upplever att media beskriver Bergsjön som mycket negativt och otryggt. De menar att detta i sin tur ger omgivningen en ensidig bild av Bergsjön. En liknande skildring ger Forkby och Liljeholm Hansson (FoU i Väst/GR No. 1:2011) när det talar om *”det tuffa, kriminella och otrygga området”*. De skriver om hur förorten hängs ut i media samt att bilden av förorten som hård är missvisande. Detta kan liknas vid den ensidiga bild våra informanter anser att media producerar, en bild som inte är tillräckligt nyanserad.

I sin kritik mot den upplevda mediebildens anser informanterna att bilden av området inte helt stämmer överens med deras egen uppfattning. De efterlyser som redan nämnt en mer nyanserad och sanningsenlig bild samt en beskrivning som visar att området inte är så farligt som folk tror. En uppfattning som framkommer är att media medvetet väljer att inte publicera reportage som speglar området positivt. Orsaken beskrivs som en form av lathet eller bristande engagemang från medias sida. Flera av informanterna upplever medierapporteringen som orättvis och menar att media spelar stor roll vad gäller den generella uppfattningen av området hos människor utanför Bergsjön. Vi anser det därmed rimligt att resonera kring medias delaktighet i att belägga området med ett stigma i Goffmans (1963) mening. Tydligt för oss blir att informanterna talar om Bergsjön ur ett slags underdog perspektiv. Detta genom att de beskriver mediebildens av Bergsjön som skev och området som medialt förfördelat. Det blir då tydligt att informanternas beskrivningar av området sker i motreaktion till stigmat *”det dåliga Bergsjön”*. De reagerar på stigmat genom att motbevisa den mediala bilden då de pekar på att den inte stämmer.

Det går också att förstå media som stigmatiserande. Resultatet av detta kan bli att media inte kan se eller rapportera om de positiva fenomenen i stadsdelen, då dessa inte kan förstås i enlighet med stigmat *”ett bristande område”*. Tanken kan ses som ett uttryck för Ristilammis (1994) resonemang att diskursen fungerar som ett hinder för vad människan kan tala och skriva om. Informanterna menar att

diskursen om Bergsjön är mer negativ än vad som borde vara fallet. När omgivningen läser och talar om området läggs värderingar in i vad som sägs och skrivs. En diskurs, i Ristilammis (1994) mening, formas genom hur media och omgivning talar om ett visst fenomen. Diskursen skapar förutsättningar för på vilket sätt det är socialt acceptabelt att tala och skriva om Bergsjön. När diskursen präglas av negativa värderingar blir det svårt för media bryta diskursen och skriva om positiva händelser i området. Skulle Bergsjön benämnas i positiva ordalag går detta emot omgivningens och deras egen uppfattning av området som bristfälligt.

Trots att informanterna anser att mediebilderna av Bergsjön kan vara missvisande uppger flera av dem att situationen har blivit bättre. De menar att media oftare rapporterar om positiva händelser i området jämfört med tidigare. Detta kan förstås som att diskursen om Bergsjön har förändrats över tid. Ristilammi (1994) förklarar att det som är svårt att skriva om gällande ett område vid en viss tidpunkt, kan vara lättare att redogöra för vid en annan. I vårt fall kan detta ses som att omgivningen och media har börjat acceptera en annan bild av Bergsjön. En bild som i viss mån skiljer sig från stigmat "ett bristande område". Om så är fallet skulle detta kunna förklara varför informanterna ser en förändring i medierapporteringen.

I resultatet diskuteras även orsakerna till den problematik som anses finnas i Bergsjön. I vår studie framkommer upplevelsen av att media väljer att förklara många av stadsdelens problem utifrån ett etnicitetperspektiv, skulden läggs indirekt på invandringen och personer med utländsk härkomst. Detta kan liknas vid hur Ward (2004) menar att den afroamerikanska befolkningen ofta framställs på ett negativt sätt i media. På samma sätt som afroamerikaner i USA framställs som en avvikande etnicitet ifrån den vita, amerikanska normen, blir även den etniska mångfalden i Bergsjön en problematisk avvikelse i media.

Konsekvenser av mediebilden för de unga

Konsekvenserna av mediebilden uppger våra informanter blir fördomar gentemot Bergsjön och dem som bor där. De menar att om du kommer från Bergsjön ses du som mindre värd i omgivningens ögon. Andra ser ner på dig och att bo i området medför en ”dålig kvalitetskänsla”. Synen på Bergsjön och de boende som beskrivs kan tolkas som att den stigmatisering Goffman (1963) talar om har skett. Att bo i Bergsjön blir en omständighet, som inte anses önskvärd enligt samhällsnormen. Du tillskrivs egenskaper enbart baserat på din boendeort och inte på din faktiska personlighet.

När vi talar om förorten gör vi det i förhållande till dess antites, innerstaden. På så vis blir förorten och innerstaden binära oppositioner i enlighet med resonemanget som förs av Eriksson, Eriksson Baaz och Thörn (1999). De negativa förutfattade meningar, stigman, som finns om området Bergsjön skapas med andra ord i förhållande till hur det är ”bättre” någon annanstans. Genom att beskriva en stadsdel och dess invånare negativt skapar vi en skillnad mellan oss och dem. På så vis hjälper de binära oppositionerna oss att definiera vårt eget område. Vi är på ett visst sätt i förhållande till ”de andra”. Våra informanter menar att Bergsjön beskrivs mer negativt i förhållande till andra områden, vilket tydliggör det skeva beroendeförhållandet mellan antiteserna. Bergsjön blir det ”svagare” området i den sociala hierarkin.

Ett annat sätt att uttrycka situationen på är att omgivningen tillskriver Bergsjöborna en social identitet i enlighet med Giddens (2003) resonemang. Det gemensamma kännetecknet för de boende blir området de lever i. Den sociala identiteten gör att de boende placeras i ett fack, de blir ”samma”. I teoriavsnittet skriver vi att enligt Giddens (2003) kan vår sociala identitet inbegripa fler än ett attribut. Ungdomarna i vår studie innehar alltså olika attribut. Ett av dessa är det gemensamma attributet *Bergsjöbo*. Detta attribut inkluderar den negativa bild området har fått, en bild som reflekteras på den enskilda individen. På så vis blir detta attribut ett stigma, en icke önskvärd egenskap enligt samhällsnormen (Goffman 1963).

Vad blir då reaktionen på omgivningens stigmatisering? En del ungdomar sägs skämmas över sin stadsdels rykte. Det beskrivs även hur ungdomarna i vissa sammanhang inte vill tala om vart de bor. Utifrån stigmatiseringsteorin (Goffman 1963) kan vi se hur ungdomarnas livsmöjligheter begränsas när de inte helt igenom kan vara sig själva. Att inte tala om vart de kommer ifrån kan ses som en strategi för att slippa konfrontera omgivningens stigmatiserande fördomar.

En ytterligare reaktion på stigmatiseringen är att ungdomarna måste ”deala” med var de kommer ifrån. De måste fundera vad deras boendeort och deras etniska ursprung innebär i olika sammanhang. Detta kan tolkas som att ungdomarna är medvetna om det stigma som omgivningen har tilldelat dem. På så sätt får stigmatiseringen direkta konsekvenser i ungdomarnas liv. Detta eftersom de hela tiden måste föra en reflektion över hur de uppfattas av andra samt hur detta stigma påverkar deras möjligheter i livet.

En del informanter beskriver hur somliga ungdomar strävar efter att leva upp till den bild som media ger. Istället för att, som Goffman (1963) talar om, motbevisa det stigma som omgivningen tilldelat dig, tar ungdomen istället till sig bilden och

gör den till sin egen. En självuppfyllande profetia har tagit form (Repstad 2005). Ytterligare en reaktion på den negativa bilden som beskrivs är hur ungdomarna, i och med stigmatiseringen, sluter sig tätare ihop som en grupp. De skapar ett avstånd mellan sig själva och ”de andra” utanför Bergsjön.

En informant beskriver hur ungdomar påverkas av mediebilderna genom att uttrycka en oro för att det skall bli sådana som beskrivs i media. Teoretiskt sett är dessa ungdomar medvetna om den stigmatisering som finns, men de har ännu inte internaliserat omgivningens bilden helt och hållet. Ungdomarna vill inte att bilden skall bli en självuppfyllande profetia (Repstad 2005) men uttrycker ändå oro för att så kan bli fallet.

Av informanterna har vi fått reda på att en del ungdomar uttryckt att de känner sig mindre prioriterade vid nödsamtal till hjälpinstanser, en upplevelse som även belyses i vår artikelrapportering. Vi menar att en sådan uppfattning kan ses som ett resultat av den negativa bild informanterna anser omgivningen har av Bergsjön. Hur andra ser på ungdomarnas boendeområde påverkar i sin tur hur de ser på sig själva. Diskursen om Bergsjön har, som vi redan nämnt, ett negativ klang. Om ungdomarna har tagit till sig samhällets syn på området i identifikationen av sig själva, kan detta resultera i en negativ självuppfattning vilket Ristilammi (1994) talar om. Detta skulle kunna förklara deras upplevelse av att bli bortprioriterade. De tror inte att de ses som lika mycket värda.

En informant menar att ungdomarna lägger fokus vid att de inte är svenskar. Detta är en bild som informanten menar reproduceras i och med omgivningens bemötande. Ungdomarna ”avviker” från en norm genom att ha en annan etnisk, nationell och i vissa fall religiös bakgrund. Det skapas med andra ord ett tribalt stigma (Goffman 1963), ett stigma som även ungdomarna är med och vidmakthåller genom att betona sin etnicitet.

Goffman (1963) talar även om hur flera ytterligare egenskaper kan tillskrivas ett ursprungligt stigma, egenskaper som kanske egentligen inte har med stigmat att göra. På så vis tenderar ungdomarnas etnicitet, det tribala stigmat, att medföra ytterligare egenskaper som personer från ett visst land anses besitta. En informant beskriver att omgivningen bemöter ungdomar från till exempel Somalia eller Bosnien med ”...så gör ni väl i Somalia. Så gör ni väl i Balkan...”. På så vis anses bosnier bete sig på ett visst sätt och tillskrivs specifika egenskaper medan somalier i sin tur anses ha andra egenskaper och ett annat beteende.

Forkby och Liljeholm Hansson (FoU i Väst/GR No. 1:2011) beskriver hur boende i deras undersökning stämplas av att leva i ett missgynnat, segregerat område med många problem och hur de förlorar sin framtidstro. Att stämplas av det område du lever i talar även Ristilammi (1994) om. Han förklarar att vår boendemiljö kan förvandlas till ett stigma som påverkar vår självuppfattning negativt.

Informanterna i vår undersökning menar att en del ungdomar inte inser sin fulla potential och begränsar sina framtidsambitioner. Drömmarna om vad man kan göra i framtiden sträcker sig inte så långt som de skulle ha kunnat. Det finns en mediebild och en uppfattning om dem och deras område, det vill säga ett stigma, som påverkar deras framtidsambitioner.

En annan informant berättar att det tycks vara lättare att se enstaka personer ifrån Bergsjön som ett kollektiv, en grupp. Detta menar informanten skiljer sig från

synen på personer ifrån andra områden där den enskilda individen fokuseras i större utsträckning. Genom att omgivningen bara ser stigmat Bergsjön, urskiljs inte de olika individer som finns i området. Individerna blir enbart ett uttryck för stigmat, och kan därför inte ses för sina individuella egenskaper.

Hur ungdomsarbetet påverkas av den upplevda mediebilden

Binära oppositioner är ett språkligt fenomen, vilket visar på hur vi pratar och förhåller oss till olika ord och dess värde (Eriksson, Eriksson Baaz och Thörn 1999). När vi fokuserar på invånarna i Bergsjön tar två antiteser form i möte och samtal med andra, dessa är ”de från Bergsjön” och ”de utanför Bergsjön”. Med andra ord definieras ”de från Bergsjön” i förhållande till ”de utanför Bergsjön” och tvärt om. Grundat på informanternas uppfattning om hur området och därmed de boende i Bergsjön beskrivs på ett negativt sätt, kan antitesen ”de från Bergsjön” tolkas som av mindre värde jämfört med antitesen ”de utanför Bergsjön”.

En informant talar om hur denne behöver ta hänsyn till hur Bergsjön framställs vid samarbete och möte med andra organisationer utanför stadsdelen. När de olika organisationerna träffas finns redan förutfattade meningar om ungdomarna från Bergsjön. Den strategi som informanten använder sig av i dessa fall är att inte prata så mycket om att ungdomarna kommer ifrån Bergsjön, och snarare framhålla en positiv bild av området i samtal med andra. Genom att framställa Bergsjön som positivt laddat och inte lägga tonvikt på ungdomarnas boendeort tolkar vi att informanten försöker minska effekterna av den skeva maktfördelningen mellan antiteserna, de från Bergsjön” respektive ”de utanför Bergsjön”. Syftet med denna strategi kan förstås som att inte uppmärksamma, och därmed undergräva, de binära oppositioner som finns i mötet. Detta i sin tur avser minska risken för ökad stigmatisering av ungdomarna.

Goffman (1963) menar att en grupp eller individ, genom att inneha ett stigma, även tillskrivs andra negativa egenskaper. Detta kan jämföras med Wards (2004) resultat att media i sin rapportering tillskriver en viss socialgrupp speciella egenskaper, attribut, som i Wards (2004) undersökning har negativ påverkan på bland annat de afroamerikanska ungdomarnas självkänsla. När informanten reducerar klyftan mellan ungdomarna menar vi att detta är ett sätt att förhindra att ungdomarna tillskrivs ytterligare negativa egenskaper på grund av det redan existerande stigmat, att bo i Bergsjön.

Motiverande arbete

Vi kan se att ungdomsarbetet utgår från ungdomarnas livssituation. När livssituationen påverkas av omgivningens uppfattningar samt medias beskrivningar, blir det naturligt för de professionella att ta hänsyn till dessa faktorer i sitt arbete. I ett citat beskriver en informant hur den mediala bilden bidrar till extra diskussioner om hur ”man skall simma mot strömmen”. Stigmatiseringen fungerar i detta fall som en positiv motivation, en motivation för ungdomarna att motbevisa omgivningens uppfattning (Goffman 1963).

Eftersom mycket av det ungdomarna hör om sig själva i media är negativt, motarbetar flera informanter den bilden aktivt genom att stärka och uppmuntra ungdomarnas goda egenskaper. De arbetar därmed *bekräftande* enligt Holm Ivarsson, Ortiz och Wirbing (2009). Genom att stärka och uppmuntra ungdomarna samt konkret peka på deras positiva sidor, visar informanterna att de ser de unga och de positiva egenskaper de har. De visar att de tror på dem och försöker på så

vis motivera dem till att tänka annorlunda om sig själva. Vi menar att bekräftelsen blir ett verktyg i att skapa en förändring av hur ungdomarna ser på sig själva.

En metod som särskilt benämns är hur informanterna hjälper ungdomarna att visualisera sina framtidsdrömmar. En informant beskriver att denne i samtal med ungdomar ställer sig positiv till deras framtidsval. Informanten visar sin positiva attityd genom uttryck som ”*Ja det kan ni väl göra*” eller ”*Det är klart att ni kommer att jobba med detta*”. På detta vis uppmärksammar och stärker informanten, i enlighet med MI:s arbetssätt (Holm Ivarsson et al. 2009), ungdomarnas tankar om sin framtid. Informanten ser hur ungdomarnas uttalanden leder i en positiv riktning och ser till att bekräfta dessa.

När informanterna väljer strategier som att uppmuntra ungdomarnas goda egenskaper, visualisera deras drömmar eller föra diskussioner om hur man ”kan gå mot strömmen”, sker ett motivationsarbete i enlighet med Revstedt (2002). De professionella ser den positiva kärnan hos de unga och arbetar för att de inte skall hamna i ett destruktivt beteende. Genom att motivera ungdomarna och på så vis stärka deras positiva kärna, skapas ett skydd mot en yttre negativ påverkan hos ungdomarna. Informanterna tror på de unga och låter inte omgivningens uppfattningar eller medias rapporteringar resultera i en känsla av hopplöshet. Man ser en möjlighet till förändring. De professionella ser en positiv framtid för de unga och försöker även att få dem att inse deras möjligheter och framför allt *tro* att de har möjligheter. De ser inte ungdomarna som hopplösa fall vars framtid är utstakad i och med deras sociala situation.

Identitetsbildning

Informanterna visar en medvetenhet om hur omgivningens negativa syn på Bergsjön samt en medial bild som inte är till fördel för området, kan utgöra en risk för att ungdomarna utvecklar destruktiva beteenden. De unga riskerar att identifiera sig för starkt med den negativa bild som finns och i värsta fall leva upp till den. Riskfaktorerna finns därmed runtomkring ungdomarna, i deras möte med omgivning och media. Detta stämmer väl överrens med Revstedts (2002) resonemang att destruktivt beteende skapas just i förhållandet mellan individ och miljö, inte inom ungdomen själv.

Genom att se till ungdomarnas goda egenskaper och möjligheter, ger informanterna ungdomarna något annat än den mediala bilden att förhålla sig till när de unga skall skapa sig en personlig identitet. De visar ungdomarna att det finns fler attribut som kan definiera dem än de negativa egenskaper omgivningen tillskriver dem. Informanterna ger ungdomarna *valmöjligheter* i skapandet av den personliga identiteten. De påminner ungdomarna om att det finns alternativ till den sociala identitet media och omgivning har gett dem.

Flera av informanterna uppger även att de känner att de måste visa för ungdomarna att mediebilderna inte är den enda sanningen och att verkligheten ser annorlunda ut. Att nyansera mediebilderna inför ungdomarna ser vi som en strategi för att underlätta ungdomarnas identitetsbildning i förhållande till ”den andre”. ”Den andre” så som De los Reyes (2007) beskriver den, kan här förstås som personer som inte är ifrån Bergsjön. Som ovan nämnt tillskriver media

ungdomarna i Bergsjön ett antal egenskaper. Detta blir av stor vikt för ungdomsarbetet då ungdomarnas identitetsbildning sker genom en jämförelse av vad som skiljer dem ifrån ”den andre”. Då ungdomarna i Bergsjön upplevs som negativt beskrivna, förstärks även denna känsla hos ungdomarna genom att ”den andre” upplevs som innehavare av de positiva egenskaper de själva inte tillskrivs. En glorifierad bild av den andre uppstår som informanterna känner att de måste nyansera för ungdomarna i Bergsjöns skull. På så vis får de en mer realistisk bild av ”den andre” att förhålla sig till.

Slutsatser

De slutsatser som kan dras efter genomförd resultatpresentation och analys presenteras här för att konkret besvara samtliga delfrågor.

Hur beskrivs området Bergsjön i media?

Baserat på vår artikelempiri kan konstateras att mediebilderna av Bergsjön till stor del är negativ. Detta konstaterades redan i vår övergripande granskning och sortering av de 173 artiklarna. Totalt 79 stycken handlar om brott. De beskrivningar som framkommer vid en djupgående granskning av 28 artiklar behandlar fattigdom, ohälsa, arbetslöshet, socioekonomiska problem, kriminalitet och låg utbildningsnivå. De positiva initiativ som redovisas är betydligt färre till antalet och belyser snarare en bild av Bergsjön som ett hjälpbehövande område.

Stämmer den offentliga bilden som ges av Bergsjön överrens med hur informanterna upplever området?

Det finns skillnader i hur den offentliga bilden av Bergsjön ser ut och hur informanterna upplever området. Informanternas beskrivningar är övervägande positiva och betonar områdets och de boendes resurser samt det natursköna Bergsjön. Media beskriver, i kontrast till detta, de strukturella och socioekonomiska problemen i området i större utsträckning.

På vilket sätt anser de professionella att ungdomarna och ungdomsarbetet påverkas av den offentliga bilden av Bergsjön?

Den mediala bilden påverkar ungdomarna och i sin tur ungdomsarbetet. De främsta konsekvenserna för ungdomarna berör deras identitetsskapande samt omgivningens stigmatisering. Konsekvenserna kan sammanfattas i följande tre indelningar

- Omgivningen har en negativ syn på ungdomarna från Bergsjön, vilket resulterar i att de blir behandlade annorlunda. Följden av stigmatiseringen blir att ungdomarna antingen identifierar sig med omgivningens fördomar eller kämpar för att motbevisa den uppfattning andra har om dem.
- Ungdomarna i Bergsjön upplever att de inte är lika mycket värda. De känner att andra ser ner på dem. Ett exempel som ges är upplevelsen av att de inte är lika prioriterade vid nödsamtal.
- Ungdomarnas syn på sina möjligheter begränsas. De ser inte sin fulla potential och begränsar sina framtidsambitioner. De skäms för att tala om vart de kommer ifrån och uttrycker även en oro för att bli sådana som de beskrivs i media.

De professionella använder sig av huvudsakligen två arbetsstrategier i förhållande till den diskurs som skapats om Bergsjön.

- De arbetar motiverande genom att bekräfta och stötta ungdomarna. De arbetar med att visualisera ungdomarnas framtid och använder den negativa bild som finns för att sporra ungdomarna att motbevisa omgivningens fördomar.
- I möte med utomstående finns en tanke bakom hur de professionella talar om och framställer Bergsjön. De strävar efter att ändra folks uppfattning av området, men även skapa förutsättningar för ett möte där de ungas boendeort inte står i centrum.

Diskussion

Teoretisk diskussion

Vi anser att de teorier och begrepp som använts i uppsatsen är tillräckliga för att besvara våra delfrågor. Vi menar att Ristilammis (1994) resonemang om diskurs tydligt visar hur omgivningen kan påverka individen. Vidare anser vi att Goffmans (1963) stigmatiseringsteori fördelaktigt kan användas för att förstå de stigmatiserande konsekvenserna av diskursen.

Eftersom vår undersökning fokuserar på ungdomar blir identitetsbildning en central faktor. Vi anser begreppen ”den andre” samt social och personlig identitet vara fördelaktiga för att belysa denna identitetsbildning. Dock kan vi se att samtliga dimensioner i begreppet social identitet inte använts i vår uppsats. Vi har främst nyttjat begreppet för att belysa omgivningens negativa påverkan. Vi tänker att omgivningen även kan tillskriva positiva sociala identiteter vilket vår uppsats inte belyser. Anledningen till detta är att vi i vår empiri inte har funnit belägg för att göra en sådan tolkning.

Den kritik som riktats mot resonemanget kring binära oppositioner är att det innebär ett ”antingen eller” tänkande som inte innefattar gråskalor. En individ är till exempel antingen svart eller vit. Det finns ingenting mitt emellan respektive ytterlighet (Eriksson, Eriksson Baaz och Thörn 1999). I studien ser vi ett tydligt ”vi och dem” tänkande, där ungdomarna tillskrivs attribut i förhållande till andra utanför stadsdelen. Ungdomarna beskrivs i relation till något de inte är, vilket innebär att två grupper som är varandras ytterlighet framkommer. Vi bedömer därför att de binära oppositionernas ”antingen eller” tänkande är till vår fördel i analysen.

MI är inte ett arbetssätt som våra informanter uppger att de använder sig av i sitt arbete. Det kan således anses bristfälligt att använda sig av ett sådant resonemang i analysen. Dock anser vi att det finns delar i informanternas arbetssätt som kan liknas vid MI. Därmed har vi bedömt MI och Holm Ivarssons, Ortiz och Wirbings (2009) tankar kring detta som relevanta för studien.

Reproducera en existerande bild, eller inte?

Visionen för vårt arbete har varit tydlig. Vi vill titta på hur media framställer Bergsjön och vad detta får för konsekvenser. Vi har under arbetets gång fått förståelse för hur den negativa bilden av ”förorten Bergsjön” gång på gång bekräftas och förstärks genom medias val av nyhetsrapportering. Detta resulterade i att vi redan i ett tidigt stadium av uppsatsarbetet började föra diskussioner kring i vilken mån vi bidrar till en reproduktion av redan nämnd bild. När vi väljer att undersöka bilden av Bergsjön, erkänner vi först och främst att en sådan bild existerar samtidigt som vi kastar ljus på den. Frågan man därmed kan ställa sig är vilken nytta vår undersökning egentligen gör. Vårt syfte är inte att reproducera en negativ bild av Bergsjön och i sin tur förstärka det utanförskap som många beskriver. Vi har strävat efter att visa på hur Bergsjön beskrivs av informanterna, en beskrivning som många gånger faller utanför ramen av medias rapportering. Vi

önskar även belysa *konsekvenserna* som bilden av Bergsjön får för ungdomar och ungdomsarbete i området. För att kunna genomföra en sådan undersökning måste dock dagsläget beskrivas. Resultatet blir därmed att vi, med stor eftertanke, varit tvungna att benämna existerande bild av Bergsjön för att därefter kunna belysa ytterligare faktorer.

Diskursen om ett område

Diskursen *spelar roll*. Den har stor inverkan för synen på ett område. Vår studie har visat att diskursen, så som Ristilammi (1994) benämner den, får avgörande konsekvenser för ungdomarnas liv och därmed för ungdomsarbetet. Vi har redan tidigare pekat på att media bidrar till den diskursen. Dock sker även en växelverkan mellan media och omgivning. Vi belyser i analysen hur diskursen skapar förutsättningar för på vilket sätt det är socialt acceptabelt att tala och skriva om Bergsjön. På så vis är media beroende av diskursen när de väljer vad de skall skriva om och på vilket sätt. Å andra sidan tar omgivningen till sig medias rapporter och påverkas av dessa när de reflekterar på egen hand och talar med varandra. Detta resulterar att media både påverkar och utgör en del av diskursen om Bergsjön.

När Bergsjön beskrivs som förort, läggs många värderingar i detta begrepp, värderingar som går långt utanför beskrivningen ”en ort utanför stadskärnan”. Många tänker säkerligen på det som Forkby & Liljeholm Hansson (FoU i Väst/GR No. 1:2011) benämner som ett socialt utsatt område och allt vad detta innebär. I diskursen definieras Bergsjön och dess befolkning utifrån dess antites, centrum, som syftar till ett mer välbeställt område. Bergsjöbor fastställs hur de *måste* vara i förhållande till vad de *inte är*.

Tydligt blir också, i de underliggande värderingarna som samtidigt görs, att förorten Bergsjön är underordnad dess antites. Media pekar på fattigdom och undermåliga hyresrätter i ett ”problemområde” där antitesen rikedom och upprustade bostadsrätter i ett idylliskt område, är referensramen för hur det *skall* vara. Att ställa de binära oppositionerna ”förorten Bergsjön” jämfört ”centrala Göteborg” skapar en skevhet i beroendeförhållandet. Vi ser ett maktförhållande som har befasts, ett maktförhållande som har resulterat i ett stigma.

Bilden av Bergsjön är så stark att den utgör en referensram för vilka människor som är mer eller mindre värda. Vart du bor och den allmänna uppfattningen om din boendeort påverkar inte bara dina levnadsförhållanden utan även hur du ses som människa. Det påverkar din sociala och personliga identitet, hur dina framtidsutsikter ser ut, men även hur du blir bemött av personer utanför din stadsdel. Människors förutfattade meningar och uppfattningar kan vara starka och övertygande. Detta innebär att hur vi talar om ett område spelar roll. När vi benämner Bergsjön som ett ”problemområde” är det också så det kommer att uppfattas.

Att ändra på en diskurs?

Våra informanter menar att mediebilderna av Bergsjön inte är nyanserade. På samma sätt pekar de på att människor utanför stadsdelen har förutfattade meningar som

inte stämmer. Kan vi ändra på en sådan uppfattning, kan media nyansera bilden? Synen på Bergsjön är djupt inrotad, hur kan den förändras? Vi är av den mening att för att ändra bilden av ett område är det just diskursen som måste angripas. Många har inte varit i Bergsjön. De, som oss, vet kanske inte vart de fått den negativa uppfattningen av området från. Som vi redogör för i vår förförståelse menar vi att en sådan bild troligen har sitt ursprung ifrån media. Vad skulle då hända om den mediala bilden förändras? Hur skulle bilden av Bergsjön se ut om rapporterna var mer nyanserade, precis som informanterna efterlyser? Troligen skulle omgivningen, framför allt de som aldrig besökt området, få en annan uppfattning. Visst sker där brott och det finns sociala problem, men det är inte *det enda* som definierar området.

Informanternas arbete påverkas av diskursen. De får till följd av denna arbeta motiverande och motbevisande. Ett arbete som vi upplever går i motvind på grund av den mediala bilden. En informant hävdar att ingen vill läsa om Mohammed från Bergsjön som klarar sig bra. Informanten säger att nyhetsvärdet är högre när det skrivs om Mohammed från Bergsjön som skjuter ihjäl en annan Mohammed. Men vad skulle hända om vi skriver om Mohammed som ”sköter sig”? Hur skulle bilden se ut om vi presenterar Mohammed som verkligen har lyckats, ser ljusst på sin framtid, tycker om sitt bostadsområde och berättar om de positiva upplevelser han har haft där? Vad skulle resultatet bli om ungdomar som inte missköter sig, får synas och höras? Om diskursen ändrades och blev mer positiv, tror vi att förutsättningar för att bedriva ett motiverande ungdomsarbete skulle bli lättare. Om den mediala bilden kunde återspegla vad informanterna i sitt arbete vill uppnå, ökar chansen att inspirera de unga. Kanske skulle detta resultera i att den andre Mohammed, som inte tror att han har en chans för att alla tror att han är skit ändå, ser att det faktiskt finns möjligheter för honom. Om mediebildens och därmed omgivningens uppfattning förändras kanske Mohammed inser att det är värt att ”sköta sig” för det finns en tro på att han kan mer, att det han gör spelar roll.

Förslag till vidare forskning

Vår undersökning har haft området Bergsjön i fokus. Vi har tittat på vad Göteborgs-Posten har rapporterat om stadsdelen under ett år. Vi har dock begränsat studien till att inte omfatta en jämförelse med ytterligare stadsdelar. Vi menar därför att det kan vara relevant att göra samma undersökning i andra förortsområden för att belysa liknelser och skillnader.

Vidare anser vi det värt att undersöka skillnader mellan förortsområden och områden som definieras som mer välbeställda. Finns det en skillnad mellan hur många gånger en viss typ av händelse rapporteras i en förort till skillnad från ett annat område? Ser rapporterna om händelserna likadana ut eller betonas olika faktorer beroende på vilket område som är aktuellt? Om så är fallet, vilka är skillnaderna i rapporterna mellan områdena, hur stora är dessa skillnader och vilka konsekvenser får de? Detta är frågor som vi finner värda att undersöka vidare.

Källförteckning

- Bryman, A. (2011) *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber AB.
- De los Reyes, P. (2007) ”Intersektionella perspektiv på etniska relationer”. I Peterson, A & Hjerm, (red.): *Etnicitet. Perspektiv på samhället*. Malmö: Gleerups Utbildning AB.
- Eriksson, C, Eriksson Baaz, M och Thörn, H. (1999) ”Den postkoloniala paradoxen, rasismen och det ”mångkulturella samhället”. En introduktion till postkolonial teori”. I Eriksson, C, Eriksson Baaz, M och Thörn, H, (red.): *Globaliseringens kultur. Den postkoloniala paradoxen, rasismen och det mångkulturella samhället*. Nora: Bokförlaget Nya Doxa.
- Forkby, T & Liljeholm Hansson, S. (2011) *Kampen för att bli någon. Bilder av förorten och riskfyllda utvecklingsvägar i Göteborg* (FoU-rapport No. 1:2011). Göteborg: FoU i Väst/GR.
- Giddens, A. (2003) *Sociologi*. Lund: Studentlitteratur
- Goffman, E. (1963) *Stigma. Den avvikandes roll och identitet*. Stockholm: Nordstedts Akademiska Förlag.
- Göteborgs-Posten (2012a) *Göteborgs-posten* (elektronisk), Göteborgs-Postens hemsida: <http://info.gp.se/omgp/hem/1.11124> (2012-04-18)
- Göteborgs-Posten (2012b) *Mer om GP+* (elektronisk), Göteborgs-Postens hemsida: <http://www.gp.se/gpplus/1.578719-mer-om-gp-> (2012-04-18)
- Hansson, E. (2006) ”När Bergsjön byggdes”. I Jändel, R, (red.): *Bergsjön-inifrån*. Melicamedia
- Holm Ivarsson, B, Ortiz, L & Wirbing,, P. (2009) *MI- Motiverande samtal. Praktisk handbok för MI-samtal i socialt arbete*. Stockholm: Gothia Förlag AB.
- Hylland Eriksen, T. (1993) *Etnicitet och nationalism*. Nora: Bokförlaget Nya Doxa.
- Höglund C-M. (2006a) ”Parabolernas paradiset”. I Jändel, R, (red.): *Bergsjön-inifrån*. Melicamedia
- Höglund C-M. (2006b) ”Bergsjön i media – en svart historia”. I Jändel, R, (red.): *Bergsjön-inifrån*. Melicamedia
- Kvale, S & Brinkmann, S. (2009) Lund: Studentlitteratur AB
- Olsson, S. (2010) ”*Bostaden som politiskt objekt och vara*” Melicamedia
- Repstad, P. (2005) *Sociologiska perspektiv i vårt, omsorg och socialt arbete*. Lund: Studentlitteratur AB
- Revstedt. P. (2002) ”*Motivationsarbete*”. Malmö: Liber Utbildning AB
- Ristilampi, P-M. (1994) *Rosengård och den svarta poesin. En studie av modern annorlundahet*. Stockholm: Brutus Östlings Bokförlag Symposion.

- Thurén, T. (2007) *"Vetenskapsteori för nybörjare"*. Malmö: Liber AB
- Törnquist, A. (2001) *"Till förortens försvar. Utveckling och organisation i tre stadsdelar 1970-1995"*. Göteborg: Göteborgs Universitet. Institutionen för socialt arbete.
- Törnquist, A. (2004) *"Storstadssatsningen i ett områdesperspektiv"*. Göteborg: Göteborgs Universitet Institutionen för socialt arbete.
- Vetenskapsrådet (2011) *God forskningssed*. (Vetenskapsrådets rapportserie 1:2011). Stockholm: Vetenskapsrådet
- Vetenskapsrådet. *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. ISBN:91-7307-008-4.
- Ward, L. Monique (2004) "Wading Through the Stereotypes: Positive and Negative Associations Between Media Use and Black Adolescents' Conceptions of Self." . *Developmental Psychology*, 40, 2 (Mar 2004): 284-294.
- Watt Boolsen, M. (2007) *Kvalitativa analyser. Forskningsprocess, människa, samhälle*. Malmö: Gleerups Utbildning AB.

Artiklarna:

- Göteborgs-Posten (2011) "Bostadsjakt orsakade läsarstorm" (elektronisk)
Göteborgs-Postens hemsida: <http://www.gp.se/bostad/1.679177-bostadsjakt-enhet-frag> (19/3 2011).
- Göteborgs-Posten (2011) "Mördade män kända av polisen" (elektronisk)
Göteborgs-Postens hemsida: <http://www.gp.se/nyheter/sverige/1.527731-tva-man-mordade-i-bergsjon> (19/3 2011).
- Göteborgs-Posten (2011) "Boende har fått nog, vaktar själva" (elektronisk)
Göteborgs-Postens hemsida: <http://www.gp.se/nyheter/goteborg/1.776517-boende-har-fatt-nog-vaktar-sjalva> (19/3 2011).
- Göteborgs-Posten (2011) "Skilda världar för hyresgäster" (elektronisk)
Göteborgs-Postens hemsida: <http://www.gp.se/nyheter/goteborg/1.767030-skilda-varldar-for-hyresgaster-i-goteborg> (19/3 2011).
- Göteborgs-Posten (2011) "Del 1- från luften ser allt bra ut" (elektronisk)
Göteborgs-Postens hemsida: <http://www.gp.se/kulturnoje/konstdesign/1.574279-del-1-fran-luften-ser-allt-bra-ut> (19/3 2011).
- Göteborgs-Posten (2011) "Så ska segregationen i Göteborg bekämpas" (elektronisk)
Göteborgs-Postens hemsida:
<http://www.gp.se/nyheter/debatt/1.580039-sa-ska-segregationen-i-goteborg-bekampas> (19/3 2011).
- Göteborgs-Posten (2011) "Arkitektur har betydelse" (elektronisk)
Göteborgs-Postens hemsida: <http://www.gp.se/nyheter/ledare/1.606350-ann-sofie-hermansson-arkitektur-har-betydelse> (19/3 2011).

Göteborgs-Posten (2011) ”Nystartszoner en god idé” (elektronisk) *Göteborgs-Postens hemsida*: <http://www.gp.se/nyheter/ledare/1.593930-nystartszoner-en-god-ide> (19/3 2011).

Göteborgs-Posten (2011) ”Ljusning för trappan i Bergsjön” (elektronisk) *Göteborgs-Postens hemsida*: <http://www.gp.se/nyheter/goteborg/1.788340-ljusning-for-trappan-i-bergsjon> (19/3 2011).

Göteborgs-Posten (2011) ”Göm inte undan integrationsfrågorna” (elektronisk) *Göteborgs-Postens hemsida*: <http://www.gp.se/nyheter/debatt/1.570642-gom-inte-undan-integrationsfragorna> (19/3 2011).

Göteborgs-Posten (2011) ”Frizoner förstärker segregationen” (elektronisk) *Göteborgs-Postens hemsida*: <http://www.gp.se/nyheter/debatt/1.599938-frizoner-forstarker-segregationen> (19/3 2011).

Göteborgs-Posten (2011) ”Nystartszoner en väg ut ur utanförskapet” (elektronisk) *Göteborgs-Postens hemsida*: <http://www.gp.se/nyheter/debatt/1.590379-nystartszoner-en-vag-ut-ur-utanforskapet> (19/3 2011).

Intervjuguide

Om Bergsjön

1. Vad tycker du om Bergsjön?
2. Hur upplever du att det är att bo/arbeta i Bergsjön?
3. Hur tror du det är att vara ung och bo i Bergsjön?
4. Hur ser ungdomarnas på sin stadsdel? (Är de stolta? Skäms de?)
5. Vad i ungdomarnas liv påverkar dem mest när de skapar sig en bild av Bergsjön?

Om media

6. Hur stort inflytande anser du media har för bilden av ett område? För bilden av Bergsjön?
7. Hur tycker du att Bergsjön beskrivs i media?
8. Anser du att det finns något media inte rapporterar om gällande Bergsjön? Hur är det med balansen i rapporteringen?
9. Hur får du till dig mediebilderna av Bergsjön? (Är det genom att läsa tidningen eller se på tv som du får till dig medias bild eller är det ungdomarna eller kollegor som förmedlar den?)
10. Har ungdomarna någon uppfattning om hur Bergsjön beskrivs i media?
11. Brukar du prata med ungdomarna om mediebilderna? Tar de själva upp t.ex. Artiklar eller reportage i tv?
12. Vilken typ av media når ut till ungdomarna? (tidningar, tv, kompisar, vuxna osv.)

Konsekvenser

13. Påverkas ditt arbete med ungdomarna av vad som skrivs i media? På vilket sätt?
14. Påverkas ungdomarna av hur Bergsjön framställs i media och i så fall vilket sätt? Är det något de pratar med dig om?

Informationsbrev

Hej!

Tack för att du ställer upp som informant i vår C-uppsats. Deltagandet är frivilligt och du kan när som helst avbryta din medverkan, även efter genomförd intervju. Intervjuerna kommer att spelas in för att underlätta resultatredovisningen och säkerställa att citering blir korrekt. Banden kommer att förstöras efter det att C-uppsatsen är godkänd. Ljudupptagningen och annat insamlat material kommer enbart att användas till vår C-uppsats. På så vis kommer inga andra än vi ha tillgång till och lyssna på inspelningarna.

Vi vill även informera om att du som deltar kommer att aidentifieras och vara anonym. Med detta menas att vi inte kommer att skriva ut namn eller andra personliga egenskaper som kan kopplas till dig. Den färdiga uppsatsen kommer att arkiveras och även publiceras digitalt. Detta ger dig möjlighet att ta del av resultatet.

Har du några frågor eller funderingar vänligen kontakta oss!

Karin Claesson: xxxx-xxxxx

Isabelle Sandberg: xxxx-xxxxx